

ଛୁଟିଦିନ

ପୁଷ୍ଟି ଚିଲିକା

୩

ପ୍ରଜ୍ଞକ ପ୍ରସତା

ସୌନ୍ଦର୍ୟମଳ୍ଯୀ ଚିଲିକାର ସୌନ୍ଦର୍ୟ କାହାକୁ ବା
ଆନମନା ନ କରିଛି । କିନ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ କାରଣରୁ ଏବେ ଏହା
ଦୂଷିତ ହେବା ସହ ହରେଇ ବସୁଛି ତା'ର ସୌନ୍ଦର୍ୟ;
ଯାହା ଆମ ପାଇଁ ନିହାତି ଚିନ୍ତାର ବିଷୟ...

୮/୯

ସିନ୍ଧେପା

୧୩

ସହରାୟୁଦ୍ଧ

ଦୂଷିତ ଚିଲିକା

ଦୀନକୁଦିନ
ଚିଲିକାର ପରିପ୍ରକାଶ
ବିପନ୍ନ ହେଉଛି ।

କ୍ରମଶଃ ପଞ୍ଜ ଓ
ପରୁମାଟିରେ ପୋଡ଼ି
ହୋଇପଡ଼ୁଛି ଚିଲିକା । ଅନେକ
ନୂତନ କୁଦ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । ଚିଲିକା
ଦେହରେ ବହୁ କୃତ୍ରିମ ପୋଖରୀ ଯୋଗୁ
ଚିଲିକାର ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ ସଙ୍କୁଟିତ ହେଉଛି ।

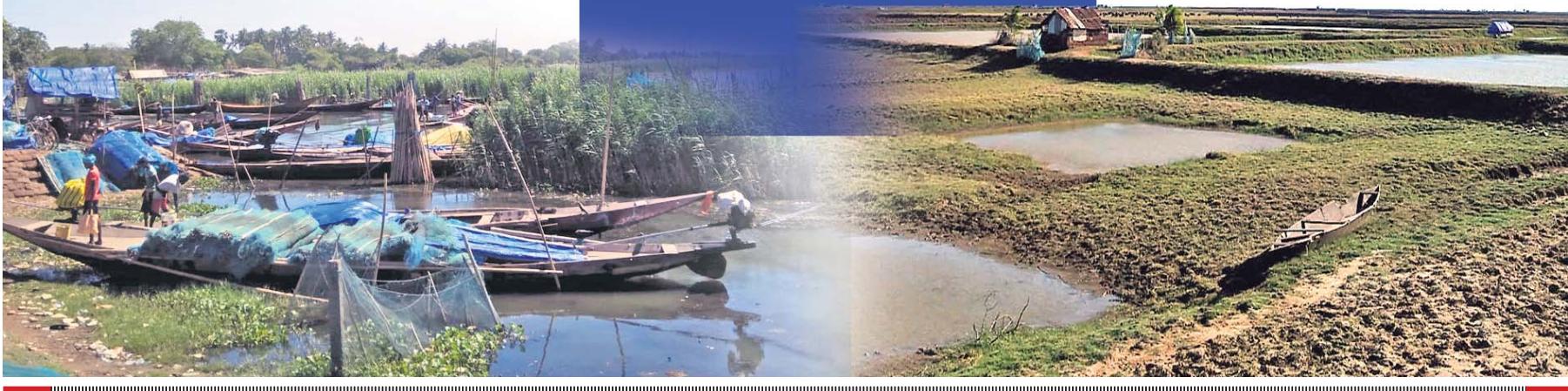

ଚିଲିକାରେ ବହୁଳମାତ୍ରାରେ ମେଶିନଙ୍କା ଚଳପ୍ରକଳର ଘରଘର ଶବରେ
ଉତ୍ତରପଡ଼ୁଛି ତା'ର ନାଳ ଜଳକାଶି । ହ୍ରାସପାଉଛି ମଧ୍ୟ ସମ୍ପଦ । ଗୋରା ପକ୍ଷୀ
ଶିକାରୀଙ୍କ ପୋଘୁ ପକ୍ଷୀ ସୁରକ୍ଷା ନେଇ ପ୍ରଶବଣ ସୃଷ୍ଟିକରୁଛି । ବହୁଳମାତ୍ରାରେ
ନଳଯାଏ ବହୁଥିବାରୁ ଶୋଭାମୟ । ଚିଲିକାର ରୂପ ବଦଳ ଯାଉଛି । ପୁଣି କରୋନା
କଟକଣା ପରିପ୍ରକାଶରେ ଚିଲିକା ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଜଟିଳ
ହୋଇପଡ଼ୁଛି । ଏମିତି ବହୁରିଦିଶ ସମସ୍ୟାରେ ଅନେକିଶ୍ୟାସୀ ହୋଇପଡ଼ୁଛି ଚିଲିକା ।
ଚିଲିକା, ଚିଲିକା ହୋଇ ରହିବ ତ? - ଚିଲିକା ହୁଦର ଯେପରି ଦୂତ
ଅକ୍ଷୟ ଘର୍ତ୍ତିକାଳିକି ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଚିନ୍ତାର କାରଣ ପାଇଛି । ଏପରିକି
ଚିଲିକା ଉପକୁଳବର୍ତ୍ତା ଜଙ୍ଗଳଗୁଡ଼ିକରୁ ବହୁଳମାତ୍ରାରେ ଗଛକାଟିଆ ଓ ଜଙ୍ଗଳ
ନିଷ୍ଠ ହେଉଥିବାରୁ ମୁଣ୍ଡିକାକ୍ଷୟ ହୋଇ ଚିଲିକାରେ ପଡ଼ିଥିବା ବିଭିନ୍ନ ନିକଳାଳ ଓ
ନମାରୁଡ଼ିକରେ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରାୟ ତେର ନିଷ୍ଠତ ଚନ୍ଦ୍ର ଉର୍ବର ପରୁମାଟି ଧୋଇହୋଇ
ଚିଲିକାରେ ମିଶିଥାଏ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ୦.୩୨୪ ମିଲିଯନ ଟଙ୍କା ପରୁମାଟି ଚିଲିକାହୁଦ
ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ । ଫଳରେ ଚିଲିକାର ଆୟତନ ବର୍ଷକୁ ହାରାହାରି
୧.୪୮ର୍ଗ କି.ମି. କମିକମି ଆସୁଛି । ଚିଲିକାରେ ଅନେକ ନୂତନ କୁଦ ସୃଷ୍ଟିହେବାରୁ
ଚିଲିକା ଦିନକୁ ଦିନ ସଙ୍କୁଟିତ ହେଉଛି । ଚିଲିକାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ଲାନରେ ଗଭାରତାର
ତାରମ୍ୟ ରହିଛି । ଏକ ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ, ଚିଲିକା ଜଳରେ ବାସ
କରୁଥିବା ପ୍ରାୟ ୩ ଓ ଉଭିଦମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତି କମରେ ଚିଲିକାରେ ପ୍ରାୟ ୧୫
ପିପିଟ ଲବଣ୍ୟ ଆଶ୍ରୟକ ଥିବାବେଳେ ବିଭିନ୍ନ ରହୁର ଏହା ମାତ୍ର ୧୦ପିପିଟ
ଭିତରେ ହେଁ ରହୁଥିବାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ୧୯୩୩ ମୟିହାରେ ଚିଲିକାର ପ୍ରାୟ ୨୦ବର୍ଗ
କି.ମି ପୋଡ଼ି ହୋଇପଡ଼ିଥିବା ବେଳେ ୧୯୪୮ମୟିହା ମୁଢା ଏହା ୨୪୪
ବର୍ଗକିମି ଅଞ୍ଚଳକୁ ବୃଦ୍ଧିପାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଚିଲିକାର ଉପକୁଳବର୍ତ୍ତା ବିଭିନ୍ନ
ଚାଷଜମିରୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାଟନାଶକ ତୀର୍ଥି ଚିଲିକାଜଳରେ ମିଶୁଛି । ଯନ୍ତ୍ରକାଳିତ
ଜଙ୍ଗଳ ନିର୍ଗତ ଟେକ ଚିଲିକାଜଳରେ ବିଶାକ୍ତ ଟେକାନ୍ତାଗୁରୁଣ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି ।

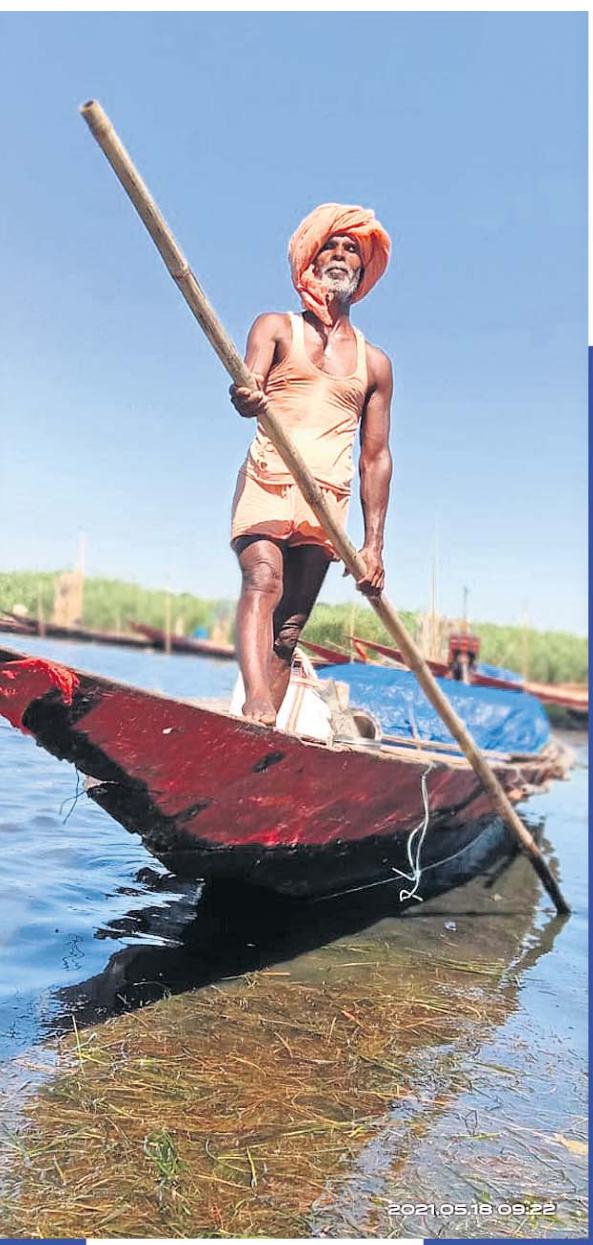

ବେଆଇନ ଚିଲୁଡ଼ି ବାଷରେ
ଚିଲିକାଜଳ ପ୍ରଦୂଷଣ ମାତ୍ରା ବହୁତ
ଏଥ୍ୟୋଗୁ ଚିଲିକାରେ ପ୍ରାକୃତିକ
ଉପାୟରେ ଚଳପ୍ରଳେ କରୁଥିବାର
ମାଛମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମିବାରେ ଲାଗିଛି ।

ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଦୂଷଣ ବୋର୍ଡର ବାଯୋମନିଟରିଂ
ରିପୋର୍ଟରେ ଚିଲିକା ପ୍ରତି ବିପଦ ମାତ୍ରିଆସୁଥିବାର
ସର୍ତ୍ତକ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଦୂଷଣବୋର୍ଡ ୨୦୦୪ରେ ଚିଲିକା
ଉପକୁଳର ରଯ୍ୟ, ବରକୁଳ, ସାତପଢ଼ା, ମଗରମୁହଁ, କାଲୁପଢ଼ା,
ବାଲୁଗୁଁ, ଯୋଗଣ, ଭୁଷଣପୁର ଆଦି ଚିଲିକାଜଳରୁ ସଂଗ୍ରହିତ
ଜଳର ନମୁନାକୁ ପରିବେଶ ବିଜ୍ଞାନମାନେ ଅନୁଶୀଳନ କରିଛନ୍ତି ।
ସେବେଠାରୁ ବହୁଥିବା ଚିଲିକାର ଜଳକୁ ନେଇ ଅନୁଶୀଳନ
କରାଯାଉଛି । ଚିଲିକା ନିକଟରେ ଥିବା ଜନବସତି ମଧ୍ୟରେ
କାଲୁପଢ଼ାଘାଟ ଓ ବାଲୁଗୁଁ ଚିଲିକା ଜଳରେ ପ୍ରଦୂଷଣ ମାତ୍ରା ଅଧିକ
ବହୁଥିବାର ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଭୁଷଣପୁର-ମୁଲେଶ୍ୱର ଚିଲିକା ଅଞ୍ଚଳରେ
ଅନ୍ତରି ହୋଇଥିବା ଶତଧିକ କୃତ୍ରିମ ପୋଖରୀରେ ମାଛବାଷ ପାଇଁ
ବ୍ୟବସ୍ଥା କେତେ ପରାପରା ବରାକାର ବର୍ଷାପଦାର୍ଥରୁ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା
ଆରକ୍ଷନାର ପୁତ୍ରଗନ୍ଧରେ ବିଶାକ୍ତ ପରିବେଶ ଉପସ୍ଥିତି । ଚିଲିକାର
ପ୍ରଦୂଷଣକୁ ନିଯନ୍ତ୍ରଣ କରା ନ ଗଲେ ଆଗାମୀ କେତେ ବର୍ଷ
ମଧ୍ୟରେ ଚିଲିକା ଯେ ତା'ର ପରିବେଶକୁ ବଦଳାଇ ଏକ ମୃତ
ହୁଦଭାବେ ପରିଣତ ହେବ ବୋଲି ପରିବେଶ ବିଜ୍ଞାନ ସୁରେତ୍ରେ
ନାଥ ଦାଶ କହିଛନ୍ତି । ଚିଲିକାକୁ ପ୍ରାୟ ୪୭ାଗରେ ଭାଗ କରାଯାଇ
ପ୍ରତି ଭାଗରେ ଗ୍ରାମ ସମ୍ପଦ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ
ପରିବେଶ କରିଛନ୍ତି । ଚିଲିକା ଜଳରେ ପାଇଁ ଯେତେ ପରିବେଶକୁ ବଦଳାଇ
ବିଭିନ୍ନ କାରଣରେ ହେବାରେ ହେବାରେ ହେବାରେ ହେବାରେ ହେବାରେ
କରିଛନ୍ତି । ଏପରି ପ୍ରଦୂଷଣ
ହାରା ଚିଲିକା ଜଳରେ ଅନୁକାନ ମାତ୍ରା ଦୂତ ଗତରେ ହ୍ରାସ ପାଉଛି ।
ଏହା ଅବ୍ୟାହତ ରହିଲେ ମଧ୍ୟ, ଜଳଜୀବ ଓ ପକ୍ଷୀ ନିଃଶ୍ଵାସ
ପ୍ରଶବଣ ନେଇ ନ ପାରି ମୃଦୁମୁଖରେ ପଡ଼ିବାର ସମ୍ବାଦମାର୍ଗ ରହିଛି ।
କୃଷ୍ଣପ୍ରାସାଦ, ବ୍ରଦ୍ଧିଗିରି ଓ ରଯ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ କୃତ୍ରିମ ଚିଲୁଡ଼ି ଘେରି
ଚିଲିକା ପରିବେଶ ପାଇଁ ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି ।
ଚିଲିକାର ରୂପ ବଦଳାଇପାଇଁ ଚିଲିକାର କ୍ଷେତ୍ରପାଇଁ
୨୨୦୦ବର୍ଗକିମି ରହିଥିବାବେଳେ କ୍ରମଶଃ ପୋଡ଼ିହୋଇ
ଅନ୍ୟନ ପ୍ରାୟ ୮୦୦ବର୍ଗ କି.ମି.ରେ ପଥରିଲାଇଛି । ସାତେଳାଇଟ
(ଉପଗ୍ରହ) ଫଳରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ

ମଙ୍ଗଳାଯୋଡ଼ି, ଯୋଶ, ବାଲୁଗ୍ନୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରାୟ ୮୦ବର୍ଗକିମ୍ବି ପରିଷିତ ଅଞ୍ଚଳ ପୋଡ଼ି ହୋଇଗଲାଣି। ଚିଲିକାରେ କୁନ୍ତିମ ପୋଖରୀରେ ଚିଲ୍ଲୁଡ଼ି ଶାଶ ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟକ ବାଲିବୟା ଓ ବାଉଁଶକିଳାରେ ଚିଲିକା ଆବଶ ହୋଇପଡ଼ୁଛି। ଚିଲିକାର ମଗରମୁହାଣ ପୂର୍ବେ ୧୩୦୮ରେ ଉତ୍ତରା ପ୍ରାୟ ଏକ ମାରଳରୁ ଅଧିକ ଥିଲା । ସମୟକୁମେ ମୁହାଣମୁହାଣ ପୋଡ଼ି ହୋଇ କେତେଟି ପ୍ଲାନରେ ଦୁଆ ମୁହାଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ୧୮୦୮ମୟିହାରେ ଲରେଜ ସରକାର ଚିଲିକାମୁହାଣ ଖୋଲିଥିଲେ । ୧୮୨୪ରେ ପୁନଃ ଲରେଜ ସରକାର ବିହାୟଥିର ଚିଲିକା ମୁହାଣ ଖୋଲିଥିବାର ଜଣାପଡ଼ିଛି । ୧୯୧୪ରେ ଏକ ସର୍ରେ ଅନୁଯାୟୀ ଚିଲିକା ୧୦୭ବର୍ଗକିମ୍ବିରେ ସୀମିତ ଥିଲା । ୧୯୨୪ରେ ଚିଲିକା ପାଣିର ଗଭୀରତା ହାରାହାରି ୨.୪ମିଟର ରହିଥିଲା । ୧୯୨୪ରେ ହୋଇଥିବା ଏକ ସର୍ଭେରୁ ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା ଯେ ଚିଲିକା ପୋଡ଼ି ହୋଇଯିବାର କାରଣମାନ ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା । ୧୯୩୦ରେ ଚିଲିକାରେ ମାଛଧରା ବ୍ୟବସାୟ ବଢ଼ିଲା । ୧୯୩୩ ମୟିହାରେ ଚିଲିକା କଳିଜାଇ, କଳିମୁଗେଶ୍ଵର ଓ ଚିଲିକାର ଲଜଳେଶ୍ଵର ଅଞ୍ଚଳରେ ଜଳରେ ଗଭୀରତାର ଅସମାନତା ଦେଖାଦେଇଥିଲା । ୧୯୩୦ରେ ଏକ ସର୍ଭେରୁ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ଚିଲିକାର ଆୟତନ କ୍ରମଶାହ ହସ୍ତପାଇଁ ୮୦୪ ବର୍ଗକିମ୍ବିରେ ସୀମିତ ରହିଲା । ୧୯୩୧ରେ ଚିଲିକାର ଗଭୀରତା ହାରାହାରି ୦.୪୧ରୁ ୧.୨୩ମିଟର ରହିଲା । ୧୯୩୨ମୟିହାରେ ଚିଲିକା ଉନ୍ନୟନ ଗଠନ ହେଲା । ସେହିବର୍ଷ ଚିଲିକାମୁହାଣ ଖୋଲା ଅଧା ରହିଥିଲା । ୧୦୦୩ମୟିହାରେ ଚିଲିକାର ସମ୍ଭିତ ବିକାଶ ପାଇଁ ମାଷ୍ଟରପ୍ଲାନ ସମେତ ତିନୋଟି ସାମୁଦ୍ରିକ ଥାନା ପାଇଁ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ୨୦୦୪ରେ ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥକମିଶନ ଚିଲିକା ଉନ୍ନୟନ ସଂସ୍ଥା (ସିଟିଏ)କୁ ଚିଲିକା ବିକାଶ ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ୩୦କୋଟି ଟଙ୍କା ମଞ୍ଚୁର କରିଥିଲେ । ୧୯୩୭ମୟିହାରେ ରାଜ୍ୟ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଆଇନ ଡିଜିଟର ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବନ୍ୟବିଭାଗର ମାନ୍ୟତା ମିଳିଲା । ୧୯୩୮ରେ ଚିଲିକାର ନଳବଣକୁ ‘ପକ୍ଷୀ ଅଭୟାରଣ୍ୟ’ରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ମାନ୍ୟତା ମିଳିଲା । ଚିଲିକା ନଳବଣର ନିଷିଦ୍ଧାଞ୍ଜଳକୁ ବିନା ଅନୁମତିରେ ପ୍ରେବେଶ ନିଷେଧ କରାଗଲା । ସମୟକୁମେ ବହୁ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟବରାଦରେ ନଳବଣର ବାରିପଟ ଦିଗରେ ଚାରୋଟି ଗାୟର ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ପକ୍ଷୀସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସରକାରୀ ପ୍ରୟରଣେ ବିଭିନ୍ନ କାନ୍ତିକ ମାନ୍ୟତା ପରିଷରା ତାହା ପୁଣି ବାହାର ରାଜ୍ୟର ବହୁ ମୁନାପାଖୋର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ । ସେମାନେ ଏଥରେ କୋଟିପତି ହେଉଥିବାବେଳେ ଆମ ଅଞ୍ଚଳର ମସ୍ତକୀୟ କେବଳ ଶ୍ରମବଜଳ ଗୁରୁତବାଣ ମେଣ୍ଟରଛନ୍ତି । ଚିଲିକା ଆମ ଅଞ୍ଚଳର ଭାତହାଣି ମାତ୍ର ଆମେ ଏଠି ଉପବାସ ରହୁ । ବାହାର ଲୋକ ଲିଙ୍କ ନେଇ ବେପାର କରନ୍ତି । ପ୍ରାକୃତିକ ଚିଲିକାର ପରିଷିତିକୁ କିମ୍ବା ଦେଖୁଛି ? ଏବେ ପୁଣି କରୋନା ଲକତାଉନରେ ଯେତେ ପରିଶ୍ରମ ହେଲେ ବି ମରୁର କମ ମିଳେ । ଅରଖକୁ ଅଞ୍ଚଳର ସନ୍ତିଆ ଜାଲ କୁହାନ୍ତି ଅମ୍ବନ ବାତ୍ୟାରେ ଘର ଭାଜି ଯାଇଥିଲା । ଜରିଗାରେ ରହୁଥିଲୁ ଏବେ କରୋନା ଭୂତାରୁ ଯୋଗୁ କୁଆଡ଼େ ବାହାରକୁ ବି ଯାଇପାରୁନ୍ତ ସବୁଆଡ଼େ ଯିବାକୁ ମନା । କେବଳ ଦୁଃଖକଷ୍ଟରେ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇଛି । ପାରିକୁଦ ଅଞ୍ଚଳର ଅଜୟ ସାହୁ କୁହାନ୍ତି, ଆମ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏକ ବିଲୁଡ଼ି ପିଲ୍ଲତକୁ କାମ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲି । କିନ୍ତୁ କରୋନା ଯୋଗୁ ଏଠାରେ କାମ ବନ୍ଦ । ବାକିରେ ଧାରକରଜ କରି ଚଲୁଛି । ସେହିପରି ଚିଲିକାର ଅଧୁଷ୍ଟାତ୍ମୀ ଦେବୀ ମା’ କଳିଜାଇଙ୍କ ୧୦୧ରେ ପୁଜା ସାମାଗ୍ରୀ ଓ ମିଠାଦୋକାନ ଦେଇଥିବା ରଖାନ୍ତ ସାହୁ କୁହାନ୍ତି, କରୋନା ଲକତାଉନ ଯୋଗୁ ଏଠାକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିବା ମନା । ଜୀବନ ବଞ୍ଚିବା ଦରକାର, ତାପରେ ଯାହା କିମ୍ବା ନେଇ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରୁଥିବା ମସ୍ତକୀୟ କେବଳ କରାଯାଇବାକୁ ମନାରେ କରାଯାଇବାକୁ କିମ୍ବା ଗୁରୁତବାଣ ମେଣ୍ଟରାଗେନା ।

2021.05.18 09:22

ହେବାରୁ ଅନେକ ମସ୍ତକୀୟ ମହିଳା ବାଧ୍ୟହୋଇ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଦାଦନ ଭାବେ ଖିଅଥିବା କିନ୍ତୁ କରୋନା ଲକତାଉନର ପରିଷିତିରେ ଧାରକରଜରେ ଜୀବନ ବିତେ । ରତନପୁରର ଛବି ବେହେରା କୁହାନ୍ତି, ଏମିତି ସମୟରେ ଏବେ ଅଛୁ ମାଛ ମିଳନ୍ତି, ଗାଁଗା ବୁଲ ବିବୁଲୁ । ଚିଲିକାରେ ଆଗ ଅପେକ୍ଷା ସେପରି ଆଉ ବହୁ ପରିମାଣରେ ମାଛ ମିଳନ୍ତାହାଁ । ବାହାରୁ ଆସୁଥିବା କିନ୍ତୁ ବେହେରା କୁହାନ୍ତି, ଚିଲିକାରେ ଦିନକୁଦିନ ନଳଘାସ ବହୁଥିବାରୁ ଚିଲିକା ପୋଡ଼ି ହୋଇପଡ଼ୁଛି । ତଙ୍ଗ କଳପୁରରେ ଯୋର ଅସୁରିଧା ହେଉଛି । ପୁଣି ଭିତର ଚିଲିକାକୁ ଯାଇ ମାଛ ପାଇଁ ତାହା କିନ୍ତୁ ଯଥେଷ୍ଟ ବୁଝେଁ ଯୋଶର ସ୍ଥାନକୁ ବେହେରା କୁହାନ୍ତି କରୋନା ଯୋଗୁ ମାଛବେପାର ମାଦା ହେଉଛି । ଚିଲିକାରେ ଦିନରାତି ପରିଶ୍ରମ କଲେ ବି ଆଜିକାଲି ମରୁର ଉଠୁ ନାହାଁ । କରୋନା କଟକଣାକୁ ନେଇ ସବୁଦିନ ଚିଲିକାକୁ ଯାଇଥେଇ ପୁଣି ଯେବେ ଯାଉଛୁ ଯାହାକିଛି ମାଛ ମିଳୁଛି ତାହା ପୁରା କମ ଦରରେ ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛି । ବାହୁଗାଁ ଭିକାରୀ ବେହେରା କୁହାନ୍ତି, ଚିଲିକାରେ ବିଶେଷକିଛି ରୋକରାର ନ ହେବାରୁ ବର୍ଷତଳେ ରାଜ୍ୟ ବାହାରକୁ ଦ୍ୱାରା ବାହାରକୁ ଯାଇଥିବା କିନ୍ତୁ ଦିନଯାକ ଖରିଷ୍ଟି ମାଛ ମିଳୁନି ଖାଲି ଦହଗଞ୍ଜରେ ବଞ୍ଚିଲୁ । ପଥରାର ରାଜନ ବେହେରା କୁହାନ୍ତି, କରୋନା ପ୍ରକୋପରେ ଆମେ ଗରିବ ଲୋକ ମରିମରି ବିଷିଲୁ । ନା ଖିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ବାହାରକୁ ଯାଇପାରୁଛୁ ନା ଚିଲିକାକୁ ଯାଇ ଖିଲେ ସେପରି ପରିମାଣରେ ଗୁରୁତବାଣ ମେଣ୍ଟିଲୁ । ଦିଲାପ ବେହେରା କୁହାନ୍ତି, ଚିଲିକାରେ ପୂର୍ବରୁ ମିଳୁଥିବା ବହୁ ପ୍ରକାର ପ୍ରାକୃତିକ ମାଛ ଏବେ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳୁନି, ଅମେକ ମାଛ ଲୋପପାଇଗଲେଣି । କିନ୍ତୁ ଚିଲିକା ଉପକୁଳରେ ଓ ଉତ୍ତରରେ ଗଢ଼ିଯାଇଛି । ଚିଲିକା ପକ୍ଷୀ ମାତ୍ର ଆମେ ଏଠି ଉପବାସ ରହୁ । ବାହାର ଲୋକ ଲିଙ୍କ ନେଇ ବେପାର କରନ୍ତି । ପ୍ରାକୃତିକ ଚିଲିକାର ପରିଷିତିକୁ କିମ୍ବା ଦେଖୁଛି ? ଏବେ ପୁଣି କରୋନା ଲକତାଉନରେ ଯେତେ ପରିଶ୍ରମ ହେଲେ ବି ମରୁର କମ ମିଳେ । ଅରଖକୁ ଅଞ୍ଚଳର ସନ୍ତିଆ ଜାଲ କୁହାନ୍ତି ଅମ୍ବନ ବାତ୍ୟାରେ ଘର ଭାଜି ଯାଇଥିଲା । ଜରିଗାରେ ରହୁଥିଲୁ ଏବେ କରୋନା ଭୂତାରୁ ଯୋଗୁ କୁଆଡ଼େ ବାହାରକୁ ବି ଯାଇପାରୁନ୍ତ ସବୁଆଡ଼େ ଯିବାକୁ ମନା । କେବଳ ଦୁଃଖକଷ୍ଟରେ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇଛି । ପାରିକୁଦ ଅଞ୍ଚଳର ଅଜୟ ସାହୁ କୁହାନ୍ତି, ଆମ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏକ ବିଲୁଡ଼ି ପିଲ୍ଲତକୁ କାମ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲି । କିନ୍ତୁ କରୋନା ଯୋଗୁ ଏଠାରେ କାମ ବନ୍ଦ । ବାକିରେ ଧାରକରଜ କରି ଚଲୁଛି । ସେହିପରି ଚିଲିକାର ଅଧୁଷ୍ଟାତ୍ମୀ ଦେବୀ ମା’ କଳିଜାଇଙ୍କ ୧୦୧ରେ ପୁଜା ସାମାଗ୍ରୀ ଓ ମିଠାଦୋକାନ ଦେଇଥିବା ରଖାନ୍ତ ସାହୁ କୁହାନ୍ତି । ଅନେକେ ଚିଲିକାକୁ ଯାଇପାରୁନ୍ତାହାଁ କିନ୍ତୁ ଗରିବ ମସ୍ତକୀୟ ଅବସ୍ଥା ଜଳି ହୋଇପଡ଼ିଛି ।

-ବନ୍ଦବିହାରୀ ବେହେରା

ସମର ବ୍ରାହ୍ମଣ ପ୍ରୟାଣିକ

ଶାକ୍ତି ସାଙ୍ଗକୁ ମ୍ୟାଟିଂ ବ୍ୟାଉଜ୍ ଯେମିତି ସୁଦ୍ଧର ଦେଖାଯାଏ,
ଏହାକୁ ପିଣ୍ଡିଲେ ମହିଳାଙ୍କୁ ସେମିତି ଆକଷଣୀୟ ଲୁକ୍ ମିଳିଥାଏ
ବିଶେଷକରି ଖରାଦିନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଅନେକ ଲାଟେଷ୍ଟ
ଡିଜାଇନ୍‌ର ବ୍ୟାଉଜ୍, ଯାହାକୁ ପିଣ୍ଡିଲେ ଗର୍ଜିଯସ ଲୁକ୍ ମିଳିବା ସହ
ଦେହକୁ ବେଶ ଆରାମ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ..

ଖରଦିନେ ଗରମ ଦାଉରୁ ରକ୍ଷାପାଇବା
 ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ସମୟେ ହାଲୁକା ଫୁଲଙ୍କା
 ଆଉରପିର ପନ୍ଥିବାକୁ ପସବ କରିଥାନ୍ତି।
 ଏପରିକି ଶାଢ଼ିପିଯ୍ୟ ମହିଳାମାନେ ବି
 ଖରଦିନେ ଲାଜର ଡେଇଁ ବା ହାଲୁକା
 ଓଜନ ଦିଶିଷ୍ଟ ଶାଢ଼ି ପନ୍ଥିଥାନ୍ତି। ତା'ବାଜକୁ
 କମ୍ପଚେବଳ ଲାଗୁଥିବା କାଉଜ ବି

ସମାନେ ଗ୍ରାମ କରିଥାନ୍ତି
ଡେବେ ଖରଦିନେ କେଉଁ
ଶ୍ଵାଇଲୁର ଲ୍ଲାଉଜ ପିଣ୍ଡିଲେ
ଦେହୁକୁ ଆରାମ ଲାଗିବା
ସହ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲୁଜ
ମିଳିଥାଏ, ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା
ସେ ସର୍ପକରେ...

ରାଉଣ୍ଡ ଶେପ୍ସ ଖାରଦିନେ
ଅଧୁକାଂଶ ମହିଳା ଶାଢ଼ି
ସାଙ୍ଗରେ ବ୍ୟାକଲେସ୍
କ୍ଲୀଭର ପିଣ୍ଡବାକୁ ପ୍ରସନ୍ନ
କରିଥାନ୍ତି । କାରଣ ଏହା
ପିଣ୍ଡବାକୁ କମ୍ପଗେବଳ ଲାଗିବା
ସହ ଶ୍ଵାସିଣୀ ଲୁହ ଦେଲିଥାଏ ।
ଖାସକରି ରାଉଣ୍ଡ ଶେପ୍ର ବ୍ୟାକଲେସ୍
କ୍ଲୀଭର ଯୁନିକ୍ ଲାଗେ । ତା'ଛଡ଼ା ଏହି
ତିକାଳନର କ୍ଲୀଭକ୍ଷ ଖୁବ ସହଜରେ
ଛାଇରି ମଧ୍ୟ କରିଛୁ ।

ନୋଟେ ଶ୍ଵାଚଳିଲା
ଲୁକ୍ ପାଇଁ ମହିଳାମାନେ ଗାହିଲେ
ନୋଟେ ଶ୍ଵାଚଳ କ୍ଲାଉର ତିଆରି କରି
ପିଣ୍ଡପାରିବେ । ଏହି ଶ୍ଵାଚଳ କ୍ଲାଉରର
କ୍ରେଷ୍ଟ ବର୍ଜମାନ ଖୁବ୍ ଚାଲିଛି । କେବଳ
ଶାରି ସାଙ୍ଗରେ ମୁହଁ ବୋଲୁ ଲୁକ୍
ପାଇଁ ଯବଦିମାନେ ଇଚ୍ଛା କଲେ

ଏହାକୁ ଲଙ୍ଘ ସ୍ଵର୍ଗ ସାଥୁରେ ମଧ୍ୟ
କ୍ୟାରି କରିପାରିବେ । ଖାସକରି
ଖରଦିନେ ଏହି ଶ୍ଵାଙ୍କଳିତ
ବ୍ୟାଉଜକୁ କ୍ୟାରି କରିବା
ବେଶ ଆରାମଦାୟକ
ହୋଇଥାଏ ।

ତିପୁରେକ ଖାଉଛନ୍ତି ଯଦି
କୌଣସି ମହିଳାଙ୍କ
ବ୍ୟାକଲେସ ଖାଉଛନ୍ତି
ପିଷିବା ପଥାନ
ନୁହେଁ, ତା'ହେଲେ
ସେମାନେ ଚାହିଁଲେ

ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ତିପ୍ପ ନେବୁ
ବ୍ଲୋଉକ୍ ଗ୍ରାମ କରିପାରିବେ।
ଶାତି ସାଙ୍ଗରେ ମ୍ୟାଟିଂ କରି ଏହି
ବ୍ଲୋଉକ୍ ପିଣ୍ଡିଲେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲୁକ୍
ମିଳିଥାଏ। ଯେହେତୁ ଏହି ବ୍ଲୋଉକ୍ରର
ନେବୁ ଡିଜାଲିନ ତିପ୍ପ ହୋଇଥାଏ,
ତେଣୁ ଏହାକୁ ଖାଦ୍ୟିନେ ପିଣ୍ଡିଲେ
ବେଶ ଗରନ ଲାଗେନାହିଁ। ତା'ଙ୍କଠା
ଏହି ବ୍ଲୋଉକ୍ ସାଙ୍ଗକୁ ମୁଣ୍ଡରେ ଖୋଦା
ବେଶ ଭଲ ମାନିଥାଏ।

ଗ୍ରାନ୍ଥପରେଣ୍ଟ ହାପ୍ କାଉଣ୍ଡ ନେଇଃ
ଯେଉଁ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସବୁବେଳେ କିଛି
ନା କିଛି ନୂଆ ତ୍ରୀଏ କରିବା ପସଦ,
ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାନ୍ଥପରେଣ୍ଟ ବ୍ୟାକ ନେଇ
ବାଲା ଏହି ମୁନିକ ଡିଜାଇନର କ୍ଲ୍ଯାଉର
ନିଶ୍ଚଯ ପାଦ ଆସିବ। ଏହି ଷ୍ଟାଇଲ୍
କ୍ଲ୍ଯାଉରର ସେଷ୍ଟରରେ ସେମାନେ ଗାର୍ଜିଲ୍
ବଚମ୍ କିମ୍ବା ଜିପ୍ ମଧ୍ୟ ଲଗାଇପାରିବେ
ଗ୍ରାନ୍ଥପରେଣ୍ଟ ଡିଜାଇନ ଯୋଗୁ ଏହି କ୍ଲ୍ଯାଉରଙ୍କୁ
ଖରାଦିନେ କ୍ୟାରି କରିବାରେ ସେମିତି କିମ୍ବା
ବିଶେଷ ଅସରିଥା ନଥାଏ ।

ମୁଖ ଲେସ କ୍ଳାଉଜିଃ ଏହି ଷ୍ଟାଇଲର କ୍ଲାଉଜିକୁ
ମଧ୍ୟ ଖାରାଦିନେ ପିଣ୍ଡିଲେ ବେଶ ଆରାଦ
ଲାଗିଥାଏ । ମୁଖଲେସ ଯୋଗୁ ଏହାକୁ ପିଣ୍ଡିଲେ
ଦେହକୁ ବେଶି ଗରମ ଅନୁଭବ ହୁଏନାହିଁ
ଯେଉଁମାନେ ଘରେ ପ୍ରତିଦିନ ଶାତି ପିଣ୍ଡିଲୁଛନ୍ତି
ସେମାନେ ଗହଁଲେ ମାର୍କେଟରୁ କଟମ
ଫ୍ୟାବ୍ରିକ୍ଟର ମୁଖ ଲେସ କ୍ଲାଉଜ କଣି ଆଣି ପ୍ରାଚୀ
କରିପାରିବେ । ନଚେତ ଅନେକ ଷ୍ଟାଇଲିଟି
ଡିଜାଇନର ମୁଖ ଲେସ କ୍ଲାଉଜ ବି
ଏବେ ମାର୍କେଟରେ
ମିଳିଲାଣି ।

ମହିଳାମାନେ
ଚାହିଁଲେ ଏହାକୁ ନିତ୍ୟ
ବ୍ୟବହାର୍ୟ କରିପାରିବେ
କିମ୍ବା ବାହାରକୁ କୁଆଡ଼େ
ଶୁଳ୍କବାକୁ ଗଲାବେଳେ
ମ୍ୟାଟିଂ ଶାଢ଼ି ସାଙ୍ଗରେ
ପିନ୍ଧି ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷ ଲୁଣ
ପାଇପାରିବେ ।

ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂକରଣ ଚିରସ୍ମେତା ନାମୀ ହିରଣ୍ୟୀ

(କେତେଦୂର ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶ)କୁ ନେଇ ତାଙ୍କର ସାହିତ୍ୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବ୍ୟାପ୍ତ । ଏତଭିନ୍ନ କିନ୍ତୁ ଗଛ ସଂକଳନର ସଂଖ୍ୟାବନାରେ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ତେର ପାଠକୀୟ ଆଦର । ତାଙ୍କର ନିରବଟିନ୍ତି ସାହିତ୍ୟ ସାଧନା ଲାଗି ସେ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ରାଜୀବ ଗାନ୍ଧୀ ସଭାବନା ପୁରସ୍କାର । ଭାରତୀୟ ଭାଷା ପରିଷଦ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଯୁବ ଗଞ୍ଜକ ପୁରସ୍କାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର ପୁସ୍ତକ ମେଲା ପୁରସ୍କାର, ରବି ପଞ୍ଜନାୟକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରସ୍କାର, ଟାଇମ୍

ତାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟର ଉତ୍ସପ୍ରେରକ । ଜୀବନର ବସୁପ୍ରତ୍ଯେ ଅନ୍ତିର୍ଦ୍ଦୂର ପ୍ରତିଫଳିତ ହୁଏ ତାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟରେ । ମନର ଅନୁଭା ପ୍ରଶ୍ନରୁ ଉପ ନେଇଥିବା ତାଙ୍କ କାହାଣୀର ଚରିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ବର୍ଣ୍ଣନାକ୍ରମରେ ପରଷି ଦିଅନ୍ତି ପାଠକଙ୍କ ପାଇଁ ନିବନ୍ଧ ଉତ୍ସବ । ଜାବନାନୁଭୂତିର ସୁନ୍ଦର ଓ ସୁରମ୍ଭୁତାକୁ ସାହିତ୍ୟରେ ଅଗ୍ରାଧକାର ଦେଉଥିବା ହିରଣ୍ୟୀ ମିଶ୍ର ତାଙ୍କର ଖ୍ୟାତି ଓ

ପାସ ବୁକର ପୁରସ୍କାର, କାଦମ୍ବିନୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗଛ ପୁରସ୍କାର, ଫକୀରମୋହନ ଗଛ ସମ୍ମାନ, ଲେଖକା ସଂସଦ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉପନ୍ୟାସ ପୁରସ୍କାର ଯ, କଥା ନବ ପ୍ରତିଭା ପୁରସ୍କାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର ବେହେରା ରାଜ୍ୟସ୍ଵରାଯ୍ୟ ଗଛ ପୁରସ୍କାର, କନ୍ଦୁଲି ଲାଲ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗଛ ପୁରସ୍କାର, ତୀର ତରଙ୍ଗ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗଛ ପୁରସ୍କାର ସମେତ ଆହୁରି ଅନେକ ସମ୍ମାନ ଓ ପୁରସ୍କାର । ତାଙ୍କ କଥା ସାହିତ୍ୟର ଥାଏ ଯାବତୀୟ ସଂରକ୍ଷଣ ଭିତରେ ଜୀବନକୁ ଆପଣେଇବାର କଳା । ଏକ ମୁଣ୍ଡ ତଥା ଉଦ୍‌ବାହି ଜୀବନବୋଧ

ସମ୍ପଳତା ପାଇଁ ସାମୀ ଅଭୁତ ଏବଂ କନ୍ୟା ନେହାଙ୍କ ଅନୁଭା ପ୍ରେମ ଓ ସହଯୋଗକୁ ଯେଉଁ ଭଲ ଶ୍ରେୟ ଦିଅନ୍ତି ସେଇକି ବି ଅଭାବ ଦିଅନ୍ତି କୃତ୍ଜ୍ଞତା ତାଙ୍କ ପୁଲ ଭଲ ବେଢେଇଥିବା ସଂକରଣ ପରିଷରକୁ ।

-ମାନମାୟୀ ରଥ
ସେଣ୍ଟ ଜୀତିଯର କିନ୍ତୁ, ବାଲିପୁଣ୍ଡ, ପୁରୀ
ମୋ-୨୯୭୮୭୯୭୯୯୯୯୯୯୯

ତାଙ୍କ ସହ କିନ୍ତୁ ନିରୋଳା ସମୟ ଏକ କମନ୍ୟାୟ ଅନୁଭବ । ଯେତେଥେର ତେବେଳୁ କଥା ହୁଅଥିବୁ କି ତାଙ୍କ ତାଙ୍କ ଲେଖା ଭିତରୁ ପଡ଼ି ଜାଣନ୍ତୁ ସେଇକି ସେଇକି ଏକ ନୂଆପଣର ନିଆରା ଉଚାଚନ ନିଜ ଭିତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କରିଛେବ । ମନକୁ ଏକାକି ଆବେଗରେ ବାନ୍ଧି ପକାଇଥିବା ଶକ୍ତି, ଅଣ୍ଟାରମ୍ପରିକ ସର ତାଙ୍କ ଲେଖାର ଚରିତ୍ର । ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ବିହୁତ ତାଙ୍କ ପାଠକୀୟତାର ପରିସର । ଶିକ୍ଷାୟତନର ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କୁ ମନୋବଳ ଦେବା ହେଉ ଥଥାର ସାହିତ୍ୟଜଗତର ନବପ୍ରତିଭାଙ୍କୁ ଉପାସନା ଓ ପ୍ରେରଣା, ସାଙ୍ଗଠନକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟୁଷନମତିତା ହେଉ କି ସାମାଜିକ ଦୀର୍ଘବରତାଙ୍କୁ ନେଇ ତାଙ୍କ କୋମଳ ଦକ୍ଷତା କେବଳ ଡିଶା ଭଲ ରାଜ୍ୟ ନୁହେଁ ଦେଶ ବିଦେଶରେ ତାଙ୍କ ବିପୁଲ ଲୋକପ୍ରିୟତା ଦେଇଛନ୍ତି । ନିକାଞ୍ଚନରେ ନିଃସରିତ ସର୍ଜନାର ସଂରଣ ସମ୍ପର୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ଶୁଣୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ଜଣକ ହେଉଛନ୍ତି ତ ହିରଣ୍ୟୀ ମିଶ୍ର । ଗାନ୍ଧିକା, ଆପନ୍ୟାନ୍ତିକା, ଭ୍ରମନା କାହାଣୀ ଲେଖକା, ଗବେଷକା, କବି ତଥା ପ୍ରାଧାପିକା ଏହିପରି ଅନେକ ପରିଚୟର ମନ୍ତିଷ ତ ହିରଣ୍ୟୀ ମିଶ୍ର । ୧୯୭୮ ମସିହା ଜୁନ ତୁର ତାରିଖରେ ଜମ୍ବୁତା ହିରଣ୍ୟୀ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ରାଜନୀତି ବିଜ୍ଞାନରେ ଏମ.ଏ., ସମ୍ବଲପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଏମ.ପି.ଲ. ଓ ଲଙ୍ଘନ୍ତର ଯନ୍ତ୍ର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଓମେନ ଶୁଭିଜରେ ପିଏଚ. ଡି. ଲାଭ କରିଛନ୍ତି । ସମ୍ପ୍ରତି ସେ ଅଧିଷ୍ଠରେ ଯୁ.ୱ.୧୯. ସ୍ଵେଚ୍ଛାମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ରାଜନୀତି ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରାଧାପିକା ରୂପେ ଅଭିନ୍ଵିତ । ସେଷ୍ଟର ଫର ଓମେନ ଶୁଭିଜର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକା ହିରଣ୍ୟୀ ନାରୀ ସାଧାନତା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବାମବାଦୀ ବିମର୍ଶକୁ ବ୍ୟାପକ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସରତ । ତପସ୍ୟା ପାଉଣ୍ଡେଶନ, ଫକୀରମୋହନ ପାଉଣ୍ଡେଶନ ଭିତରେ ଭିତରୁ କିନ୍ତୁ ଶକ୍ତି ସାଙ୍ଗଠନକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କମିଟି ସଭ୍ୟା ଭାବରେ ହେଉ କି ନୂଆଦିଲୀର ଡିଶା ଶାଖାର ସାଥାପତି ଭାବରେ ଯେ କୌଣସି ଭୂମିକା ନିର୍ବାସ କରିବାରେ ହିରଣ୍ୟୀ ମିଶ୍ରଙ୍କ କଠୋର ପରିଶ୍ରମ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଥାଏ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟବଳକୁ ।

ନଥଟି ଗଛ ସଂକଳନ(ପ୍ରଥମ, ଗୋଟିଏ ବର୍ଷା ରାତିର କାହାଣୀ , ବାସ୍ତାନିତ ରାତି, କିନ୍ତୁରାର କାବ୍ୟ , ହିରଣ୍ୟୀ ମିଶ୍ରଙ୍କ ପ୍ରେମଗର୍ବ, ରାତିର ସାଥୀ, ନାଳ ରଜର ନିଶା, ରେଡ ଖାଇନର ରାତି, କାଳିଜାର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଛ , ରାତିର ଗଛ), ତିନେଟି ଉପନ୍ୟାସ (ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରିୟତମା , ଗୋଟିଏ ସକାଳର ଅପେକ୍ଷାରେ , ମେଘପକ୍ଷର ଗାତ), ଗୋଟିଏ କବିତା ସଂକଳନ (ବିଭୋର ବେଳା) ଓ ଗୋଟିଏ ଭ୍ରମଣ କାହାଣୀ

ପନରଙ୍ଗ

-କାମଦେବ ମହାରଣା

କାନର ଝୁମୁକା ନୁପିରୁପି କହେ
ମନ ତଳ ଚୋରା କଥା
କେବେ ଭୋରିଥିଲା ଆଖୁ ଆକାଶର
ଦେହ ଜଳା ନାରବତା
କେବେ ୩୦ ତେଜ୍ଜ ଚାଲି ଆସିଥିଲା
ଶ୍ରାବଣ ରାତିର ଲୁହ
କେବେ ଗାଲ ଝୁଲୁ ଫେରି ଯାଇଥିଲା
ଅମୁହାଁ ଦେଇଲ ଦିଆଁ
ହେ ରୂପସା ତୁମ ଅଳସ ଆଖୁରେ
ଅମୁତ ସପନ ଛାଇ
ଫୁଲମାନେ ଦେଖ ତୁମ ମୁହଁ ସାରା
ନାଚିଲେଣି ରଙ୍ଗ ନାଇ ।

-ୟାନ୍ତିକ ବିଭାଗ, ପୂର୍ବତତ୍ତ୍ଵ ରେଳପଥ,
ପୁରୀ-୨ ମୋ-୯୭୫୮୮୦୨୨୨୧୨

ସ୍ଵୀତି

-ଉଚ୍ଚତ ତତ୍ତ୍ଵ ଦାଶ

ଏକ

ପ୍ରଥମ ଦେଖାରେ ମନ କିଣିଥିଲ
ଅଧର ମଧୁକୁ ଦେଇ
ପ୍ରାତି-ମଧୁ-ଭାଷ ଉପବନେ ରାସ
ରହିଛି ସପନ ହୋଇ ।
ତୁଳ
ହୃଦ କୁଞ୍ଚ ବନେ ମଧୁ ପ୍ରାତି ରାସ
ରଚନା ରଚିବା ପାଇଁ
ପ୍ରଶନ୍ନିମା ତୁମ ବିରହିଣୀ ରାଧା
ପରଶେ ଦେହର ଛାଇ ।
ମାର୍କୋଣ୍ଡା, ବାଲେଶ୍ଵର
ମୋ- ୯୮୭୭୭୭୭୭୨୨୨୨

ସତ୍ତନ

-ପରମେଶ୍ୱର ଓଖା

ବୁଲ୍ଲ ମହିଳା କୋଠା, ଗୋଟେ କାର ବୁଲୁଟି ବାଇକ ଚାରିଟା ଗ୍ରାହୁର
କମେଇ ସାରିବା ପରେ ବଡ଼ ପୁଅ ଦିନେ ବାପାଙ୍କ ପାଖରେ ବସି
ପଚାରିଲା,
'ବାପା ଆଉ କ'ଣ ଦରକାର କୁହ ?' ଏଇ ସଫଳତା ପାଇଁ ମୋତେ ଖୁବ
ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଢିଛି ।

ବାପା ହସି କହିଲେ - 'ମୋର ଆଉ କିଛି ଦରକାର ନାହିଁରେ ପୁଅ ।
ମନୁଥା ମୋ ପାଇଁ ବହୁତ କରିଛି । ଆଉ କିଛି ଅଭାବ ଥିବା ପରି ମୋର
କାହିଁ ବିଳକୁଳ ମନେ ହେଉନି ।'

ବଡ଼ ପୁଅ ବିରକ୍ତ ହେଲା । କହିଲା, "କ'ଣ ପା କରିଛି ତମ ପାଇଁ ସେ ?
ଖାଲି ତୁମ ଜମି ଖଣ୍ଡକ ହାତେଇବ ବୋଲି ତୁମ ପାଖେ ରହି ସେବା ଯତ୍ନ
କରିବାର ଚାଲ ଚଳିଛି । ତୁମ ପରଳ ମାତିଥିବା ଆଖୁରେ ସେତକ ଦିଶୁନି ।"
ବାପା ଅଞ୍ଚି ହସି କହିଲେ, "ସେ ଯାହା ହେଉ, ଭଲରେ ମନ୍ଦରେ ମୋ
କଥା ତ ଶୁଣୁଛି ମୋ ବୋଲହାକ କରୁଛି । ଦେହ ମୁଣ୍ଡ ଘଷି ଦେଉଛି ।"
କଥା ସରିନି ବଡ଼ ପୁଅ ହୋଇ କହିଲା, "କ'ଣ ଆଉ ଜାଣିଛି କି ଯା ଛତା
ସେ ?"

ବାପା କହିଲେ, "ମୋର ଆଉ କ'ଣ ଦରକାର କହ ଏଇ ବୟସରେ ?
ତୋ ରୋଗୀଣା ବୋଉକୁ ଶରତରେ ବୋହି ତାତ୍ତ୍ଵରଖାନା ନେଇଗଲା
ରାତି ଅଧରେ । ଦିନ ରାତି ଏକ କରି ବୋଉକୁ ମରଣ ମୁହଁରୁ ଚାଣିବା
ଲାଗି କ'ଣ ସେ ନ କରିଛି କହ ! ତୁ ପୁଅ କାର ଖଣ୍ଡକ କଣିକୁ ବୋଲି
ପରିଶ୍ରମ କରୁଥିଲୁ ପ୍ରବାସରେ ।"

ବଡ଼ଭାଇ ଦେଖୁଥିଲା ସାନ ଭାଇ ମନୁଥାକୁ । ଏତେ ଦିନକେ ଭାଇ
ଆସିଛି ବୋଲି ସାରାଗା ସକାଳ ଲାଗି ଗା ଗାଡ଼ିଆରୁ ଜାଲ ପକେଇ
ଯତ୍ନରେ ଧରିଛି ଦୁଇଟା ବଡ଼ ରୋହି ମାଛ , ଦୁଇ ଆଞ୍ଚୁଲୀ ତୁମା ମାଛ ।
ଦାନ୍ତ ଦି ଭାତିକ ଦେଖେଇ କହିଲା , ତୋତେ କର ମାଛରେ ଶରଧା ଜାଣି
କେତେ ଲାଗିଲିରେ ଧରା ଛୁଆଁ ଦେଲେନି ବଦମାସଗୁଡ଼ାକ ।

ମହାକାଳପଥା, କେତ୍ରାପଡ଼ା, ମୋ- ୨୩୪୪୧ ୩୩୩୦୧

ବିରହୀ ସଞ୍ଜ

ପୁଷ୍ପାରାଣୀ ପଚେଳ

ଯେତେ ଯେତେ ଥର ଶୁଣିଛି
, 'ଦେହୀ ପଦ ପଲବ ମୁଦାରା'
ସେତେ ସେତେ ଥର ଆଖୁରେ
ଭାରିଛି ତୋ' ଛବି
ଗୋଟିଏ ବିରହୀ ସଞ୍ଜ ଓ ତୋ'ର
ଲୁହଭିଜା ଦୁଇଗୋଟି ଆଖ ।
କାହାକୁ ବଦାଇବି, ବୁଝିବ ବା କିଏ ?
ସାରା ଜାବନର ପ୍ରେମକୁ ବି
ଭେଟିବୁଏ
ଦିଶେ ଯେବେ ଚଳମଳ ଲୁହ, କା'
ଆଖୁରେ
ସେଇ ଜହାନୌତ ବିଦ୍ୟା
ଦେଳାରେ ।

-ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ
ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ,
ସେଇର-୧୨, ରାଉରକେଳା
ମୋ-୯୪୩୮୨୪୮୦୨୧

ପୁଲ

ପଦ୍ମଜା ଶରଣ

ପୁରିବାର ଅଛି ପୁଟିଛି
ବୁଝି ନାହିଁ ଅରଣ୍ୟ କି ଉପବନ
ଅବା କେଉଁ ଅପତ୍ତରା, ରାଜରାୟ୍ୟ
କଢି
ମହକିବାର ଅଛି ମହକୁଟ
ମେଲିଛି ମୋ କାଳେ ପାଖୁଡ଼ା
କେବେ ଥରେ ଆଖୁ କେବି ଦେଖୁ
ନାହିଁ
କେହି ଜଣେ ଯାଉଛି କି ପାଖଦେଲ
ଅବା ଅଛି ଶୁନ ଶାନ୍
ନିହାତି ନିରୋଳା
ପୁଟିବାର ଅଛି ବୋଲି
ମୁଁ ପୁଟିଛି ।

-ନାଲକଣ୍ଠପୁର, ଧର୍ମଶାଳା
ଯାଜପୁର
ମୋ- ୨୯୭୮୭୭୭୭୨୨୨୮

ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରାଇ ଡାଟା

ବ୍ୟାକାନ୍ତି

ଡାଇ ଭାଇର ସମ୍ପର୍କ କେତେ ମଧୁର ତାହା କହିବା ବାହୁଳ୍ୟ । କେବଳ ପୌରାଶିକ ସମୟରେ ନୁହେଁ, ଏବେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଅନେକ ଉଦାହରଣ ରହିଛି । ତେବେ କେତେକ କାରଣରୁ ଏହା ବେଳେବେଳେ ବିଷମୟ ହୋଇଯାଏ । ସେହିପରି ଏକ କାହାଣୀକୁ ମେଳ ପ୍ରୟୁତ ହୋଇଛି ନୂଆ ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା, ‘ଗୁରୁଦେବ’ । ଏହାର କାହାଣୀରେ କେବଳ ଆଜ୍ଞନ ନୁହେଁ, ଲମୋଶନ, ଫ୍ୟାମିଲି ଦ୍ରାମା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ତା’ସହ ଏହି ପିଲ୍ଲାରୁ ଦର୍ଶକ ସ୍ଵେଶାଳ ଚାର୍ମପାଇବେ ବୋଲି ଆଶା ରଖିଛନ୍ତି ନିବାରାତ ପ୍ରଯୋଜକ ସାହିତ୍ୟ ତ୍ର୍ଯାତୀ । ଏସ.ଡି. ପିଲ୍ଲାସ ବ୍ୟାନରରେ ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଭାର ସମ୍ବଲିଛନ୍ତି ସରୋଜ କାନ୍ତ । ସଂକଳପ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ମନୋରଞ୍ଜନ ଦାସ । ଏହି ପିଲ୍ଲାର ନାଯକ ସାହିତ୍ୟ ଥୁଏଗର ଅଭିନେତା ଦେବାନନ୍ଦ । ‘ତାଙ୍କ ସହ ନାଯିକା ଭୁଲିକାରେ ଅବତାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି ପିଯାଲି । ଏହି ପିଲ୍ଲାରେ ସଂଘାଜିତ ଗାୟତ୍ରୀକୁ ସ୍ଵର ଦେଉଛନ୍ତି ବିଭତ୍ତି ଡରଣ ଗଡ଼ନାୟକ ।

ଏକାଥରେ ସ୍ୟାଟିକ

ଅଭିନେତା ଦୀପକ ଏକାଥରେ ହ୍ୟାଙ୍କୁ ମାରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । କାରଣ ପଛକୁ ପଛ ତା
ଅଭିନୀତ ତିନୋଟି ସିନେମା ପରଦା ଉପରକୁ ଆସିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି
ଯେହେତୁ କୋଭିଡ଼ ପାଇଁ ଏବେ ପ୍ରେସାଲିୟ ବନ ଥାଏ, ତେଣୁ ଏହା ଖୋଲିବା ପର୍ୟୁଷ
ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପୁଣି ଏପରି ସଂଯୋଗ ତିନୋଟି ସିନେମାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ
ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ-ସୁଧାକର ବସନ୍ତ । ଚନ୍ଦ୍ରରୁ ‘ଏଇ ବୋଧେ ଭଲ ପାଇବା
ଚଳକ୍ଷତ୍ରରେ ଦୀପକଙ୍କୁ ଏକ ଭିନ୍ନ ଭୂମିକାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ । ଏଥରେ ତା
ଅପେକ୍ଷିତରେ ଅଛନ୍ତି ଅନୁଭା ବୌଯ୍ୟ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ‘ଧତ୍ତକନ୍ତର ତୁ’ ତିରିତେ
ତାଙ୍କର ନାନ୍ଦିକା ପାଇଛନ୍ତି ସିଂଘା । ହୋମ ବ୍ୟାନର ତୁମ୍ଭା ସିନେ ପ୍ରତିବନ୍ଦନରେ
ପ୍ରୟୋଜକ ଯାଇଛନ୍ତି ଦୀପକ । ଚଳକ୍ଷତ୍ରର ଚାଲଚଲ ରହିଛି ‘ପଲ ପଲ ତତେ
ଚାହେଁ । ଏଥରେ ପିମେଲ ଲିଖିରେ ଅଛନ୍ତି ନିବାଗତା ପ୍ରାଚୀ ଚୌମୁଖୀ ।
ସମ୍ପର୍କରେ ଦୀପକ କହନ୍ତି, ‘ମାନ୍ଦ୍ରାଜା (ସୁଧାକର ବସନ୍ତ)ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା
କାମ କରିବାକୁ ମୋର ପୂର୍ବରୁ ଲଜ୍ଜା ଥିଲା । ପୁଣି ଏମିତି ସୁନ୍ଦରୀ ମିଳିଲା
ଯେ ଏକାଥରେ ମୁଁ ଅଭିନୟ କରିଥିବା ତିନୋଟି ସିନେମା ‘ଏଇ ବୋଧେ
ଭଲ ପାଇବା’, ‘ଧତ୍ତକନ୍ତର ତୁ’ ଏବଂ ‘ପଲ ପଲ ତତେ ଚାହେଁ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ସେ ଦେଇଛନ୍ତି । ସତ କଥା କହିବାକୁ ଗଲେ ତାଙ୍କ ସହ କା
କରିବାର ଗାମ ଅଳଗା । ଏହି ତିନୋଟି ସିନେମାକୁ ଦର୍ଶକ ଗୃହରେ
କରିବେ ବୋଲି ମୋର ଆଶା ରହିଛି ।’ ଆଉ ଏକ ଖାସ କଥା
ରହିଛି । ଉତ୍ସବ ଦୀପକ ଏବଂ ସୁଧାକର ନିଜର ଅଭିନୟ
ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା କପାରିଯିର ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି
ପ୍ରୟୋଜକ ଅନ୍ଯାମ ଚରଣ ସାହୁଙ୍କ ସିନେମାକୁ
ଦୀପକଙ୍କ ଅଭିନୀତ ପ୍ରୁଥମ ସିନେମା ଥିଲା
'ମନ ମୋର ପ୍ରଜାପତି' ଏବଂ ସୁଧାକର
ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପ୍ରୁଥମ ଚଳକ୍ଷତ୍ର
'ମିତରେ ମିତ' ।

ଦୀପ

ଭବୁନ୍ଧି ମାହିରା

ପାକିସ୍ତାନୀ ଅଭିନେତ୍ରୀ ମାହିରା ଖାଁ । ପୂର୍ବ ଏ ନେଇ ଯେତେ
ତାଙ୍କୁ ପଚରା ଯାଇଥୁଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ତାହାକୁ ସ୍ଵାକାର କରୁ ନ
ଥିଲେ । ହେଲେ ଶେଷରେ ତାହା ସତ ବୋଲି ମାନିଛନ୍ତି । କଥା
କ’ଣ କି ନିକଟରେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଭାରତୀୟ ଡ୍ରେବ ସିରିଜରେ
ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଅପର ମିଳିଥିଲା । ସେଥୁରେ ଆକିଂ
କରିବାକୁ ମନ ମଧ୍ୟ ବଳାଇଥିଲେ । ହେଲେ କ’ଣ ହେବ ?
ଯେହେତୁ ପାକିସ୍ତାନୀ କଳାକାର ବଳିଉଡ଼ରେ ଅଭିନୟ
କରିପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ନିଷେଧାଦେଶ ରହିଛି, ତେଣୁ ସେ
ମନା କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହାବ୍ୟତାତ ଏପରି ଅସୁବିଧା ପାଇଁ
ସେ ମଧ୍ୟ କେତୋଟି ସିନେମା ଅଫ୍ରରୁ ହାତଛତା କରିଛନ୍ତି ।
ଏ ନେଇ ମାହିରା କହନ୍ତି, ‘ବଳିଉଡ଼ରେ ମୁଁ ଏବୁ କରିଥିଲି
୨୦୧୭ରେ ଆଉ ସିନେମାଟି ଥିଲା ‘ରଜୟ’ । କିନ୍ତୁ କେତେକ
କାଗଣର ବଳିଉଡ଼ରୁ ନେଇ ମୁଁ ଯେବୁଁ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖୁଥିଲି ତାହା
ପୂରଣ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ମୋତେ ନିକଟରେ କେତୋଟି
ଡ୍ରେବ ସିରିଜରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଅପର ମିଳିଥିଲା । କିନ୍ତୁ
ଶଙ୍କା ଆଶଙ୍କା ଭିତରେ ଅପରଗୁଡ଼ିକୁ ହାତଛତା କରିଛି ।’

ମାହିରା

અપેક્ષા શુભ દિનકુ

ଅନ୍ତିତା ଲୋକାଣ୍ଡେ ଶୁଭ ଦିନକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ଯାହାହେଉ ଶେଷରେ ଏ ନେଇ ସେ ମାଇଣ୍ଡ ମେକଥିପ କଲେ । କଥା କ'ଣ କି ଏଥର ସତସତିକା ବୋଲୁ ଯାଜିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ସେ । ଏକଥା ତ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ପରଲୋକଗତ ସୁଶାନ୍ତ ସିଂ ରାଜପୁତଙ୍କ ସହ ସେ ଲିଭ ଜନରେ ଚହୁଥୁଲେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସହ ବ୍ରେକ ଅଧି ପରେ ସେ ଆଉ ଜଣଶ୍ଵ ମନ ଦେଖିବେସିଥିଲେ । ସେ ହେଲେ ଭିକି ଜେନି । ଦାର୍ଢ ତମି ବର୍ଷ ଧରି ଦୁଇଁଛି ଭିତରେ ରୋମାନ୍ତ ଚାଳିଥିଲା । ଆଉ ଶେଷରେ ତାଙ୍କ ସହ ଘର ସଂଘାର କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ଅନ୍ତିତା । ଏ ନେଇ ସେ କହୁନ୍ତି, ‘ଏକଥା ସତ ଯେ ମୁଁ ଭିକିଙ୍କୁ ଜୀବନ ସାଥୀ ଭାବରେ ଗୃହଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛି । ହେଲେ ଏ ନେଇ ତେବେ ପାଇନାଲ ହୋଇନାହିଁ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ବେଶ ଉତ୍ସବତାର ସହ ସେହି ଶୁଭ ଦିନକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି । ଆମର ମ୍ୟାରେର ରାଜପ୍ରାମା ପରମରା ଅନୁସାରେ ହଁ ହେବ । ତେବେ ସେହି ଶୁଭ ଦିନ ପାଇନାଲ ହେବା ପରେ ମୁଁ ନିଜ ପରମ୍ଭ ଏ ନେଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେବି ।’ ମେଗା ଧାରାବାହିକ ‘ପବିତ୍ର ରିଷ୍ଟ୍’ ତାଙ୍କୁ ଘରେ ଘରେ ପରିଚିତ କରାଇବାରେ ସମ୍ମନ ହୋଇଥିଲା । ଏହାର୍ଯ୍ୟତା ତ ‘ମଣିକର୍ଣ୍ଣିକା : ଦ ବୁଲନ ଅଧ୍ୟ ଖାନସା’ ଏବଂ ‘ବାଗା-୩’ରେ ତାଙ୍କ ଅଭିନୟ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ବେଶ ପ୍ରତାତିତ କରିଥିଲା ।

ଅଙ୍କିତା

ଶୋଇଲା ଟିକ ମିଳିଗଲା

ନ କରି ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କୁ ସହଯୋଗର ହାତ ବଡ଼ିଲୁଣ୍ଟେ ।
ସମ୍ପର୍କରେ ରକ୍ତଳ କହୁଛି, ‘ଆକ୍ଷୟଜୀ ଯେତେବେଳେ ମୋର ଲ୍ଲାଙ୍କ
ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲେ ସେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆସୁଥିବା
କରିଥୁଲେ । ଏ ନେଇ ମୋତେ କଣ୍ଠ କରିବାକୁ ପଢ଼ିବ ସେ ବିଷୟରେ
ଚିପ୍ପି ମଧ୍ୟ ଦେଲାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ଆଉ କୋତିର ପାଇଁ ସାକ୍ଷାତ ସମ୍ବନ୍ଧେ
ବୁଝେଁ । ତେଣୁ ଚେଳିଫୋନିକ ଚର୍ଚରେ ରହିବାକୁ ପଢ଼ିବ । ଆଜ୍ଞା
ଭୂମିକା ପାଇଁ ମୁଁ ଏବେ ନିଜ ଫିଲ୍ମରେ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଛି । ତା’ର
ତାଏଟିମଧ୍ୟ ଚାଲିଛି । ତେବେ ରକ୍ତଳଙ୍କୁ ଏପରି ଭୂମିକା କେତେ
ମିଳୁଛି ତାହା ଦେଖିବାକୁ ବାକି ରହିଲା ।

ସମାଜସେବାରେ ମନ

ହୁଣ୍ଡା କୁରେସି ଏବେ ଏକ ନୂଆ କଥାରେ ମନୋନିବେଶ କରିଛନ୍ତି । ତାହା କ'ଣ ଜାଣନ୍ତି ? ସମାଜଦେବା । ଅର୍ଥାତ୍, ଅଭିନୟ ସହ ସେ ନିଜକୁ ସମାଜଦେବାରେ ନିଯୋଜିତ ରଖିବେ । ବିଶେଷଭାବରେ କୋଉଠି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ମନରେ ଏଭଳି ଭାବନା ଉପ୍ରେକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା । କରୋନାରେ ଆକ୍ରାସ ପରିବାରକୁ ସାହାୟ୍ୟ କରିବାକୁ ସେ ଆଗେର ଆସିଛନ୍ତି । ପୁଣି ଏକୁଚିଆ ମୁହଁସେ, ତାଙ୍କର କେତେ ଜଣ ପୁନ୍ନାଳ୍କ ସହ ହାତ ଦିଲାଇଛନ୍ତି । ଏ ମେଳ ସେ କହନ୍ତି, ‘ଥରେ ମୋର ଜଣେ ସାଙ୍ଗ କୋଉଠି ପରିବାରକୁ ସାହାୟ୍ୟ କରିବାର ଜାଣିବାକୁ

३

ମନରେ ଏକଳ ଭାବନା ଉଦ୍‌ବ୍ରତ ହୋଇଥିଲା । କରୋନାରେ
ଆକ୍ରାନ୍ତ ପରିବାରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସେ ଆଗେର ଆସିଛନ୍ତି ।
ପୁଣି ଏକୁଟିଆ ମୁହଁସେ, ତାଙ୍କର କେତେ ଜଣ ସାଙ୍ଗ ହୁନ୍ମାଙ୍କ ସହ
ହାତ ମିଳାଇଛନ୍ତି । ଏ ନେଇ ସେ କହୁନ୍ତି, ‘ଥରେ ମୋର ଜଣେ
ସାଙ୍ଗ କୋଡ଼ିତ ପରିବାରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ଜାଣିବାକୁ
ପାଇଲି । ତା’ପରେ ଏ ନେଇ ମୁଁ ଅନ୍ଧା ଭିଡ଼ିବାକୁ ଛାଇର
କଥାରେ ଅଛି, ‘ସର୍ବେ ମୁଁ ମ୍ୟାନ କାଇଷ୍ଟ କର ସର୍ବେ ମୁଁ
ଗଢ଼’ । ତେଣୁ ଏଣିକି ଅଭିନୟ ସହ ସମାଜସେବାରେ
ମନ ଦେବି । ଏବେ କୋଡ଼ିତ ଆକ୍ରାନ୍ତ ପରିବାରଗୁଡ଼ିକୁ
କିପରି ସହାୟତା କରାଯାଇପାରିବ ସେ ନେଇ
ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି । କେବଳ ସେତିକି
ନୁହଁସେ, ନୂଆଦିଲୀୟରେ ଏକ କୋଡ଼ିତ ହସପିଟାଲ
ସ୍ଥାପନା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଛାଇର
କରିଛି । ଏହାବ୍ୟତୀତ ‘ସେଉ ଦ ଚିଲ୍‌ପ୍ରେନ୍’
ନାମକ ଏକ ଅର୍କର୍ଜାତୀୟ ସଂସ୍ଥା ସହ ହୁନ୍ମା
ମଧ୍ୟ ହାତ ମିଳାଇଛନ୍ତି ।

ରକ୍ତିଳ

ପାହାନ୍ତି ସପନ ଅଖୁରା କଥା, ଡାବନାରେ ଫୋର ଘୁରାଏ ମଥା

—ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପାତ୍ର ଯାଜମାନ

ଉଦ୍‌ଦେଶ: ଏଠି ଯେତେ ଭାବିବେ ଆପଣଙ୍କ ମନରେ ସେ ସପନର
ଛାଇ ସେତେ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଆଗକୁ ଚାଲିବ । କାରଣ ସପନ ହେଉଛି
ଏକ ସୁପ୍ତ ମନର ମାନସିକତା । ଏଥୁରେ କେତେବେଳେ ଖୁସିର
ଖଲକ ରହିଥାଏ ତ କେତେବେଳେ ଦୁଃଖର ବାଦଳରେ ଏହା
ଡାଙ୍କି ହୋଇଯାଏ । ଆପଣ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରେମିକାକୁ ସ୍ଵପ୍ନରେ
ଦେଖୁଛନ୍ତି ଆପଣଙ୍କ ମନ ସୁରୁବେଳେ ରଜିନ ଦୁନିଆରେ ଉଡ଼ୁଥିବ ।
ହେଲେ ରାତି ପାହିଲା ବେଳକୁ ଆପଣଙ୍କ ସପନ ଅଧା ରହିଯାଉଛନ୍ତି ।
'ପାହାନ୍ତି ସପନ ଅଧୁରା କଥା, ଭାବନାରେ ମୋର ଘୂରାଏ ମଥା ।'
ତେଣୁ ଯଦି ପ୍ରେମିକାକୁ ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତେବେ ସପନ ରାଜକୁ
ବାହାରକୁ ଆସନ୍ତୁ । ଅସଲ ଦୁନିଆରେ ମନର ମାନସାକୁ ଖୋଜନ୍ତୁ । ନ
ହେଲେ ଏମିତି ରାତି ପାହି ଯାଉଥିବ ଆଉ ଆପଣଙ୍କ ସପନ ସେମିତି
ଅଧା ରହିଯାଉଥିବ ମୁଣ୍ଡି ସେକଥା ଭାବି ଭାବି ଆପଣ ଅବସାଦର
ଦୁନିଆରେ ବାଟ ଖୋଜି ବୁଝୁଥିବେ ।

-ଦୀପକ ରାଉଡ଼, ପୁରୀ

ଉତ୍ତର: ଆପଣଙ୍କ ମନରେ ବାରମ୍ବାର ଉଚ୍ଛିତ ମାରୁଥିବା ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପର ଠିକ୍ ଉତ୍ତର ସେହି ଖାଲୀ ହୁଁ ଦେଇପାରିବ। ଯେତେବେଳେ ସେ ଆପଣଙ୍କ ଏ ଜଥା କଟିଲା, ତ୍ବାର ମାନ୍ସିକତା ଭଲ ଭାବରେ

ଶୁଣି କରିଛନ୍ତି ତ ? ଯଦି ସେଥିରୁ ପ୍ରେମର ବାସ୍ତା ବାହାରୁଛି
ତେବେ ବିଳମ୍ବ କରି ଅଯଥା ସମୟ ଅପରମ୍ପ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।
ଠିକ୍ ବେଳରେ ଏପରି ଲଳି ପକାନ୍ତୁ ଯେମିତି ସେ ସୁନ୍ଦରା
ଏକାଥରେ କିନ୍ତୁ ବୋଲୁ ହୋଇଯିବ । ଆଉ ତା'ପରେ
ଆମଶ୍ଵରେ ଲେଇବା ଯୋଗେ ଯେ ମହାରା ।

ପ୍ରଶ୍ନ-କିଏ ସେ ସୁଧରା ଯିଏ ମୋ ମନକୁ ଚେରିକରି
ନେଇଛି ? ହେଲେ ତାହାର ଠିକଣା ମୁଁ କେମିତି ଜାଣିବି କହିବେ
କି ମାଥା ?

-ପୀତମ କ୍ଷାର ରାତିରକ୍ଷେତ୍ର।

ଉଦ୍‌ଧରଣ: ଆପଣଙ୍କ ମନ ଚୋରି ହୋଇଗଲା, ଅଥବା ଆପଣ ଜାଣିପାରିଲେ ନାହିଁ । ବୋଧିଷ୍ଟ ସପନ ରାଜଜେରେ କିଏ ଆପଣଙ୍କ ମନକୁ ନେଇଯାଇଛି । ଗୋଟିଏ କଥା-ସବୁବେଳେ ବାସ୍ତବ ଦୂରିଆରେ ରହି ପ୍ରେମ କରିଛା । ଏମିତି ସପନରେ ମସଗୁଲ ହୋଇ ପ୍ରେମିକା କଥା ଭାବିଲେ ସେହି ଭାବନା କେବଳ ଭାବନାରେ ହିଁ ରହିଯିବ ।

ପୁଣି—ମୋ ପ୍ରେମିକା ଆଉ କାହାକୁ ବାହା ହୋଇଗଲା ।
ଏବେ ସେ ପୁଣି ଥରେ ମୋ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିବାକୁ ଗାଁଛୁ ?
ମୁଁ କ’ଣ କରିବି ଜାଣିପାରନାହିଁ ।

-ଆଶୋକ, ରେଡାଖୋଲ
ଉତ୍ତର: ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଯମାନ ହେଉଛି
ଯେ, ଏବେ ଆପଣ ଏକ ଗୋଲକ ଧନ୍ତାରେ ଫସି
ଯାଇଛନ୍ତି । ଯାହାକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ସେ ଆଉ କାହାକୁ
ବାହା ହୋଇଗଲା । ଏବେ ସେ ନିଜ ଘର ସଂଥାରକୁ
ପାଦରେ ଏହାଇ ଦେଇ ପୁଣି ତା' ପୂର୍ବତନ ପ୍ରେମିକ ନିକଟରୁ
ଫେରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଯଦି ସେ ଫେରିଆସେ ଆଉ ଆପଣ
ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନାହିଁ, ତାହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପରିଷିତିକୁ
ଆପଣଙ୍କ ହିଁ ସାମନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ଯେଉଁ ପ୍ରେମ
ଆଉ ପ୍ରେମିକା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଅତେବେଳେ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି
ତାକୁ ମନେ ପକାଇ ପୁଣି ଅଜାଗା ଯା'କୁ ସତେଜ କରିବା
କେନ୍ଦ୍ରର ଠିକ୍ ନାହା ନିଜେ ଥାରେ ନିଜୀ ଜନନ୍ତା

ପୁଥମ ରୋଜଗାର
କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ
ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ ସଂସ୍କୃତି କେନ୍ଦ୍ରର
ସହକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ
ଡ. ପାପସ କୁମାର
ସାମନ୍ତରାୟ ନିଜ ପ୍ରଥମ
ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ
ଯାତ୍ରା ଲଭନ୍ତି

ଦରଶା ଟଙ୍କାରେ ବସି କିଣଥିଲା

ଆମ ଘର ପୁରୁଣା ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ । ସୁନ୍ଦିତ-୮ ସରକାରୀ ବାଲକ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାଳୟରେ
ଗାଁଜୁଣ୍ଣନ ସାରି ବୃଦ୍ଧପୂର ସୁନ୍ଦିତସ୍ଵର୍ତ୍ତରେ ପି.ଜି. କଲି । ତା'ପରେ 'ପଞ୍ଚତ ଗୋଦାବରାଣୀ
ମିଶ୍ରଙ୍କ ଗଦ୍ୟ ସାହିତ୍ୟକୁ ଅବଦାନ' ବିଷୟକୁ ନେଇ ପିଏର୍-ଡି. ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲି । ତା'ର
ଭିତରେ ରାଜ୍ୟ ଜନଶିକ୍ଷା ସାଧନ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଲାଶ୍ବରଭୟ ଦେଇ ଖଲାର ଭାବେ ମୋର ଗାନ୍ଧି
ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲି । ଏହା ଥିଲା ୧୯୫୫ ମସିହାର କଥା । ଏଥୁରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଆମକୁ
ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାକୁ ଯାଇ ପ୍ଲାନୀଯ ଲୋକଙ୍କର ଭଲମଦ କଥା ବୁଝିବାରୁ ପଢ଼ୁଥିଲା । ସେମାନଙ୍କୁ
ବିଭିନ୍ନ ନିତ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ୍ୟ ସୁଚନା ସମ୍ପର୍କରେ ଅବଗତ କରାଇବା ସହ ତାହାକୁ କିପରି
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବେ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାରୁ ପଢ଼ୁଥିଲା । ଏଥୁପାଇଁ ଆମକୁ
ଦେଖିବା ଦିନଶହ ଟଙ୍କା ହିସାବରେ ମାସକ ଭିତରେ ଯେତେକି ଦିନ ଯିବାକୁ ପଢ଼ୁଥିଲା ସେହି
ଅନୁଯାୟୀ ମାସ ଶେଷକୁ ଏକକାଳୀନ ଦରମା ମିଳିଥିଲା । ସେତେବେଳେ ସାଙ୍ଗମାନେ
ମିଶ୍ର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଧନ୍ୟମୂଳକ ପରାକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥାର ଆଉ ପରାକ୍ଷା ବି
ଦେଇଥାଉ । ତେଣୁ ପ୍ରତିବାସ ମୋତେ ଯେଉଁ ଦରମା ଟଙ୍କା ମିଳିଥିଲା, ସେଥୁରେ ବିଭିନ୍ନ
ପ୍ରକାର ଜିକେ ବହି, ମାଗାଜିନ ତଥା କରେଣ୍ଠ ଆପାଯର୍ସ ଆଦି କିମ୍ବି ପଢ଼ୁଥିଲା । କିଛିଦିନ
ଏମିତି ଗଲା ପରେ ନୟାପଲାଞ୍ଚିତ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବତ ଗାତ୍ର ବିଦ୍ୟାମଦିରେ ସାହିତ୍ୟ ଓ
ସାମାଜିକ ବିଜ୍ଞାନର ଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ମୋତେ ନୂତ୍ର ଏକ ଗାନ୍ଧି ମିଳିବାରୁ ପୂର୍ବ ଗାନ୍ଧିଟି
ଛାଡ଼ିଦେଲା । ୧୯୫୫ ମସିହା ଯାଏ ଶିକ୍ଷକତା କଲି । ଏହି ସମୟରେ ମୋତେ ତକ୍ତରେଣ
ଡିଗ୍ରୀ ମିଳିଲା । ଆଉ ମୁଁ କୋଣାର୍କ ମହିଳା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଓଡ଼ିଆ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବେ
ଜ୍ଞାନ କଲି । ତା'ପର୍ବିତ ସରକାରୀ ଗାନ୍ଧିର ପାଇଁ ଲାଶ୍ବରଭୟ ବି ଦେଉଥିଲି । ୨୦୦୪
ମାର୍କ ମାସରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ ସଂସ୍ଥାତି କେନ୍ଦ୍ରର ପ୍ରୋଗ୍ରାମ କୋର୍ଟରେଣମର
ଭାବେ ମୋତେ ନିଯୁକ୍ତ ମିଳିଲା । ପୋଷ୍ଟିଂ କଲିକଟାରେ ହେଲା । ସେବୋଠାରୁ ଆଜି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସଂସ୍ଥାତି ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ପକ୍ଷରୁ ଗୁରୁଶିଷ୍ୟ ପରମତା ଯୋଜନାକୁ
ଫଳପ୍ରଦ କରିବା ପାଇଁ ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ ସଂସ୍ଥାତି କେନ୍ଦ୍ର ମୋ ଉପରେ ଯେଉଁ ଗୁରୁ ଦୟାତ୍ମକ ନିୟମ
କରିଛି ତାହାକୁ ମୁଁ ସଂପଳତାର ସହ ପ୍ରତିପାଦନ କରିବାକୁ ସରଦା ଦେଖୁ କରିଆସିଛି;
ଯାହାର ଫଳକୁରୂପ ଯା'ଭିତରେ ପୂର୍ବ ଭାରତର ପ୍ରାୟ ୧୩୪୮ ଲୁପ୍ତପ୍ରାୟ କଳା, ସଂସ୍ଥାତି
ପରମତାକୁ ଲୋକଲୋକନକୁ ଆଣିବା ନିର୍ଦ୍ଦିତ ମୋର ସହକର୍ମୀଙ୍କ ସହ କରାଯାଇଥିବା
ଗବେଷଣାମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳତାର ବୁଝ ନେଇଛି । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଓଡ଼ିଶାର ୨୮
ପ୍ରକାର ଲୋକକଳାର ପୁନରୁତ୍ୱାନ କରାଯାଇଛି; ଯାହା ମୋ ପାଇଁ ଏକ କର୍ବନ ବିଷୟ ।
କାରଣ ସମାଜରେ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ମୋର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନୁହେଁ । ବରାନ ଜଳାକାରଙ୍କ
ମୁହଁରେ ହସ ଫୁଟାଇ ପାରିଲେ ତାହାଠାରୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଫଳତା ଆଉ କିନ୍ତୁ ନାହିଁ ବୋଲି ମୁଁ
ମନେ କରେ । ଏବେ ମୁଁ ସେହି ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ ସଂସ୍ଥାତି କେନ୍ଦ୍ରର ସହକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବେ
କାର୍ଯ୍ୟରତ । ତା'ପର୍ବିତ ପୂର୍ବ ଭାରତରେ ଧୂମରୁ ରିତ୍ତଭେନେଶ୍ୱର ଦ୍ୱିତୀୟ ମାଧ୍ୟମରେ
ନାଚକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରତାପପ୍ରସାର ଦୟାତ୍ମକ ମଧ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରୁଥିଲା । ଏହାରୁ ବିହାର,
ଖାଡ଼ିଶିକ୍ଷା, ଆଶ୍ୟମାନ ନିକୋବର ଓ ସିଙ୍କିମର ପୁରାତନ କଳାସଂସ୍ଥାତିର ପୁନରୁତ୍ୱାନ ପାଇଁ
ମଧ୍ୟ ମୋର କାର୍ଯ୍ୟ ଅବ୍ୟାହତ ରହିଛି । ତେବେ କଳା, ସଂସ୍ଥାତି, ପରମତା ପ୍ରତି ମୋର
ଏହି ପୂର୍ବକତା ଭାତ୍ରାବାଲ୍ଲୁ ହିଁ ମୋ ଭିତରେ ରହିଆସିଛି । ତା'ଛଡ଼ା ଆଜକୁ ପ୍ରାୟ ଦୂର
ଦଶମିଶ୍ର ଉତ୍ସବ ହେବ 'ମଶାଲ' ନାମକ ଏକ ସାଂସ୍କରିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଜଣେ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ହୋଇ
ରାଜ୍ୟପୁରୀଯ ରଜ ମହୋପବ ଭିତରେ ଯେତେ ପାରମତିକ ଉଷ୍ଣବ ପାଳନ କରିବାରେ ନିଜକୁ
ସାମିଲ କରି ବେଶ ଖୁବି ଅନୁଭବ କରିପାରୁଛି । ଏହି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି
ମହୋପବ ମାଧ୍ୟମରେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଭିତରେ ଯେତେ କିମ୍ବି ଶାବ୍ୟପେ, ପାରମତିକ
କ୍ରାତ୍ରା ଜତ୍ୟାଦିକୁ ଲୋକଲୋକନକୁ ଆଣିବା । ଏହାହତା ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ମୋର
ବିଶେଷ ବୁଝି କରିଛି । ଖାସକରି ଗପ, କବିତା, ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖନକୁ ମୋତେ ଖୁବ୍ ଭଲ
ଲାଗେ । ଯା'ଭିତରେ ମୋର ୧୮ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇବାରିଲାଣି । ଯଥା: ନାଚର
ଖାଡ଼ି, ଗାଁଜୁଣ୍ଣନ, ଅଭିରାବିକା (ଗାଁଜୁ ସଂକଳନ), ସନ୍ତ କବାର, ନାନା ପ୍ରବନ୍ଧ, ଓଡ଼ିଶାର
ପର୍ବପର୍ବାତି, ଆମ ସଂସ୍ଥାତି ଆମ ଓଡ଼ିଶା, ରଜ ମନ୍ତ୍ରକ, ବଢ଼ ଲୋକଙ୍କ ପିଲାଦିନ ଜତ୍ୟାଦି ।
ତା'ଛଡ଼ା ଏବେ ମୁଁ ମୁହଁ ଦୂଆ ଉପନ୍ୟାସ ଲେଖନା ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଛି । ଭଗବାନଙ୍କ କୃପା
ଥିଲେ ଆଗକୁ କଳା, ସଂସ୍ଥାତି କରିପାରୁ କରିବି ।

-ଅନ୍ତିତା

ସମ୍ପତ୍ତି ଶୁଅନ୍ତି ଏମାନେ

**ମଣିଷ ଯେଉଁଭଲି ଭାବେ ଦିନଯାକର
ପରିଶ୍ରମ ପରେ କିଛି ସମୟ ଶୋଇ ବିଶ୍ଵାମ
ନିଖ, ସେହିଭଳି ପ୍ରାଣୀଜଗତରେ ବି ହୁଏ।
ତେବେ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ଶୋଇବାକୁ ନେଇ ରହିଛି କିଛି ରୋଚକ
ଡଥ୍ୟା ଜାଣକୁ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ..**

ବିଲେଇ ଶୁଅ ୧୪ ଘଣ୍ଟା— ଘରୋଇ ବିଲେଇ ହେଉ କି ଜଙ୍ଗଳୀ, ପ୍ରକତିରେ ଅଳ୍ପଥାନ୍ତି
ହୋଇଥାଏନ୍ତି। ଆଉ ଦିନର ୧୩-୧୪ ଘଣ୍ଟା କେବଳ ଶୋଇଥାଏନ୍ତି। ଶିକାର ପ୍ରାୟତଃ ରାତରେ
କରନ୍ତି। ଘରୋଇ ବିଲେଇଙ୍କୁ ତ ସେ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼େନି। ଆରାମରେ ଖାଇବା
ମିଳିଯାଏ।

୪-୮ ଘଣ୍ଟା ଶୁଅନ୍ତି ମହୁମାଛି— ମହୁମାଛି ବହୁତ ପରିଶ୍ରମୀ ଓ ସବୁବେଳେ ଏମାନେ
କାମ କରୁଥିବାର ଆମେ ଦେଖୁଥାଉଥାଏ। ତେବେ ଏମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାମ ତଥା ଶୋଇବା ବିଷୟରେ
ପ୍ରାୟ ଜାଣି ନ ଥିବେ। ଏମାନେ ଦିନରେ ପ୍ରାୟ ୪-୮ ଘଣ୍ଟା ଶୁଅନ୍ତି। କିଛି ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ
ମତରେ ମହୁମାଛିମାନେ ଶୋଇବାବେଳେ ପରମ୍ପରାର ଗୋଡ଼ ଧରି ଶୁଅନ୍ତି।

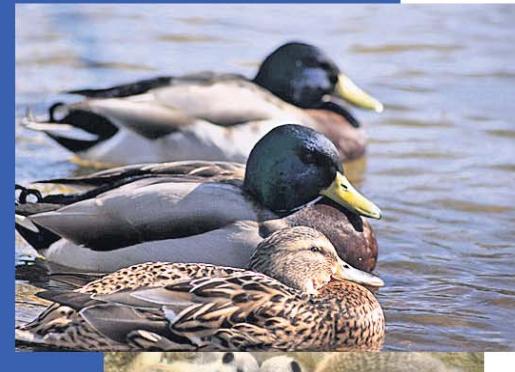
ହାତ ଧରାଧରି ହୋଇ ଶୁଅନ୍ତି ଓ୍ଧ— ପ୍ରାଣୀଜଗତରେ ବେଶ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ
ଶୋଇଥିବା ଜୀବ ହେଉଛି ଓ୍ଧ। ଏହି ଜଳିବାବ ପାଣିରେ ପଠି ପରରେ ପହଞ୍ଚି ପହଞ୍ଚି ଶୁଅନ୍ତି।
ତେବେ ଆଉ ଏକ ଖାସ କଥା ହେଉଛି ସେମାନେ ଏକୁଆ ଶୁଅନ୍ତି ନାହିଁ। ବରଂ ପ୍ରାୟ ୭୦ ଜଣ
ଏକାଠି ପଠିପଚରେ ଏବଂ ପରମ୍ପରାର ହାତ ଧରାଧରି ହୋଇ ଶୁଅନ୍ତି। ଯେମିତିକି
ସେମାନେ ଅଳଗା ନ ହେବେ।

ଗୋଟେ ଆଖ୍ଯ ଖୋଲି ଶୁଅନ୍ତି ବଢ଼କ— ବଢ଼କଙ୍କ ଶୋଇବାଶୈଳୀ ବି ଦେଖି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର।
ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଲାଇନରେ ରହି ଶୁଅନ୍ତି। ଲାଇନର ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ବଢ଼କ ଗୋଟିଏ
ଆଖ୍ଯ ଖୋଲି ଶୁଅନ୍ତି, ଯେମିତିକି ଯେକୌଣସି ହିସ୍ପ ପ୍ରାଣାଙ୍କ ଉପରେ ନଜର ରଖୁପାରିବେ।
ଲାଇନର ମରିରେ ଥିବା ବଢ଼କ କୁଳ ଆଖ୍ଯ ବନ୍ଦ କରି ନିର୍ମିତରେ ଶୁଅନ୍ତି।

ବେକ ମୋଡ଼ି ଶୁଅନ୍ତି ଜିରାପ ଛୁଆ— ଜିରାପଙ୍କ ଶୋଇବା ତେବେକା ବହୁତ ଅଳଗା
ହୋଇଥାଏ। ସେମାନେ କିଛି କିଛି ଅନ୍ତରାଳରେ ଶୁଅନ୍ତି। ଅରକରେ ୪ ମିନିଟରୁ ଅଧିକ ସମୟ
ଶୁଅନ୍ତି ନାହିଁ। ଆଉ ସମୁଦ୍ରର ସମୟକୁ ମିଶାଇଲେ ସାତେ ୪ ଘଣ୍ଟା ଶୁଅନ୍ତି। ବଢ଼ ଜିରାପ
ଠିଆହୋଇ ହିଁ ଶୋଇଥାଏ। ହେଲେ ଜିରାପ ଛୁଆ ତଳେ ବସି ବେକ ମୋଡ଼ି ଆରାମରେ
ଶୁଅନ୍ତି।

ଶୋଇବାର ପ୍ରତିଘଣ୍ଟାରେ ଆଖ୍ଯ ଖୋଲନ୍ତି ଡଳପିନ୍— ସାମ୍ବର୍ତ୍ତିକ ଜୀବ ଡଳପିନ୍
ଶୋଇବାବେଳେ ନିଜ ମହିଷର ଅଧା ଭାଗ ବନ୍ଦ କରି ଶୁଅ। ଆଉ ଶୋଇବା ପରେ ପ୍ରତି
ଏକ ଘଣ୍ଟାରେ ପାଲିକରି ଗୋଟେ ପରେ ଗୋଟେ ଆଖ୍ଯ ଖୋଲିଥାଏ। ଆଉ ଆସୁ ବିପଦ
ଉପରେ ନଜର ପକାଏ। ଏହାବୁ ଯୁନିଟେନ୍‌ଟେରିକ ମୁୟ ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ଏହି ସମୟରେ
ସିଏ ଗର୍ଭର ଜଳରେ ନ ରହି ଉପରଭାଗକୁ ଚାଲିଆଯିଥାଏ।

ଜଣେ ଜଣଙ୍କ ଉପରେ ଲଦି ହୋଇ ଶୁଅନ୍ତି ମୀରକ୍ୟାଟ— ମୀରକ୍ୟାଟ ବହୁତ
ଚଳଚଞ୍ଚଳ ଓ ନକ୍ଷର ହୋଇଥାଏନ୍ତି। ଏମାନେ ସବୁବେଳେ ସମୁହରେ ଦଳବଳ ହୋଇ
ରହିବାକୁ ପାଇନ କରନ୍ତି। ଏମିତିକି ଶୋଇବାବେଳେ ବି କେହି କାହାକୁ ଛାଡ଼ନ୍ତି ନାହିଁ। ଏକାଠି
ଲଦାଲଦି ହୋଇ ଶୁଅନ୍ତି। ଏହାବୁରା ଥଣ୍ଡା ରାତିରେ ଉଷ୍ଣତା ରହିବା ସହ ଏକାଠି ରହିବାବୁରା

ପରଭକ୍ଷୀଙ୍କ ଆକ୍ରମଣର ଭୟ ରହେନାହିଁ।
ବରପା ଭଳି ଶରୀରକୁ ଜମାଟ ବନ୍ଦେଇ
ଦିଏ ବେଙ୍ଗ— ସାଧାରଣତଃ ଶାତଦିନେ ବେଙ୍ଗ
ଶାତନିଦ୍ରାକୁ ଗଲିଯାଏ। ଏହି ସମୟରେ ସେ
ନିଜର ଜହୁରା ଅଙ୍ଗ ବ୍ୟତିତ ଅନ୍ୟ ଅଙ୍ଗକୁ ବରପା ଭଳି
ଜମାଟ ବାନ୍ଧି ଦିଏ। ଆଉ ଶାତନିଦ୍ରାକୁ ବି ମନ୍ତ୍ର କରିଦିଏ।
୭୦ ଘଣ୍ଟା ଶୁଅ ବାଦୁଡ଼ି— ବାଦୁଡ଼ିର ଦେଶା ବହୁତ
ମଜଭୁତ ହୋଇଥାଏ। ଏହାର ଗୋଡ଼ର ନଖ ବି ବେଶ
ମଜଭୁତ। ଏହା ସବୁବେଳେ କୌଣସି ଉଚ୍ଚ ପ୍ଲାନରେ
ଓଳଟା ଫୁଲି ରହି ଶୋଇଥାଏ। ଏହାବୁରା ସେମାନେ
ପରଭକ୍ଷୀଙ୍କଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବାରୁ ହଠାତ୍ ଆବଶ୍ୟକତା
ପଡ଼ିଲେ ଉତ୍ତିପାରନ୍ତି। ଆଉ ଦିନରେ ବାଦୁଡ଼ି ପ୍ରାୟ ୭୦ ଘଣ୍ଟା
ଶୋଇଥାଏ।

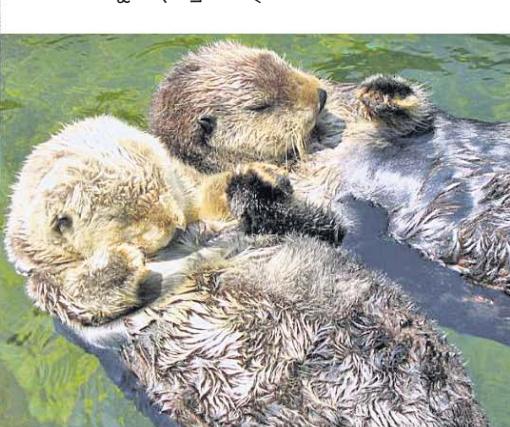
ଯେକୌଣସି ପ୍ଲାନରେ ଶୋଇଯାଏ ଖାଲରସ—
ଲମ୍ବ ଦାନ୍ତ ଥିବା ସାମ୍ବର୍ତ୍ତିକ ସିଲ ଜାତୀୟ ପ୍ରାଣୀ ଖାଲରସ
ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ଯେକୌଣସି ପ୍ଲାନରେ ଶୋଇପାରେ।
ଏହା ଭୂମିରେ ଗଢ଼, ପାଣିରେ ପହଞ୍ଚି ଏମିତିକି ପାଣି ଭିତରେ
ବି ଶୋଇପାରେ। ଭୂମି ଉପରେ ଏହା ୧୯ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଶୋଇପାରେ।

ଠିଆହୋଇ ଶୁଅ ଘୋଡ଼ା— ଏଭଳି ଶୋଇବାର ଗୋଟିଏ
ଉପକାର ହେଉଛି ଯେ, ବିପଦ ଆସିଲେ ସେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
ଦୋହିପାରେ। ଏଭଳି ଶୋଇଥିବା ଯୋଗୁ ଏମାନେ ଗାତ୍ର
ନିଦରେ ଶୋଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ।

ଗଛରେ ବଦା ବାନ୍ଧି ଆରାମରେ ଶୁଅନ୍ତି ସିମାଞ୍ଜି—
ଉଚ୍ଚ ଓ ଶକ୍ତ ଗଛରେ ତାଳ ପତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ସିମାଞ୍ଜି ବଦା
ବାନ୍ଧନ୍ତି। ଫଳରେ ସେମାନେ ପରଭକ୍ଷୀଙ୍କଠାରୁ ସୁରକ୍ଷା
ପାଇନ୍ତି। ତା'ର ଆରାମରେ ଶୋଇପାରନ୍ତି।

ଉଡ଼ିବାବେଳେ ଶୁଅନ୍ତି ଗ୍ରେଟ ପ୍ରିଗେଟ ଚଢ଼େଇ—
ଏହି ଚଢ଼େଇ ମାସ ମାସ ଧରି ଉତ୍ତିପାରନ୍ତି। ତେଣୁ ସେମାନେ
କିତାଲି ଶୋଇଥିବେ ସେ କଥା ମନ୍ଦୁ ନିର୍ମିତଭାବେ ଆସୁଥିବ।
ଏମାନେ ଦିନରେ ପ୍ରାୟ ୪୦ ମିନିଟ୍ ଉଡ଼ିବା ସମୟରେ
ଶୋଇଥାଏନ୍ତି। ଆଶ୍ୱଯ୍ୟ ଲାଗିଲେ ବି କଥାଟି ସତ। ଆଉ
ଭୂମିରେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଶୁଅନ୍ତି।

ଗାଡ଼ ନିଦରେ ଶୋଇପାରନ୍ତି ସାରକ— ସାରକ
ଅନେକ ପ୍ରଜାତିଙ୍କୁ ଲଗାତର ପାଣିରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ,
ଯେବୁରାକି ତାଳ ଗାଲିସି ଉପରେ ପାଣି ରହିବ ଓ ସେମାନେ
ଅମ୍ବଜାନ ପାଇପାରିବେ। ଫଳରେ ସେମାନେ ଗାଡ଼ ନିଦରେ
ଶୋଇବାକୁ ପଡ଼େ। ଏମାନେ ଶୋଇବାବେଳେ ମହିଷର
କିଛିଭାବୁ କମ ସନ୍ତ୍ରିଯ ରଖୁଥାଏନ୍ତି।

ହାତ

ହାତ

ଟେକ୍ନିକ

ଜବ ଗୋରକୁ— ଘରେ ମାଲିକ ଥାଉ ଥାଉ ତୁ ଗେରି କେମିତି କଲୁ ? ଗୋର-ଆଞ୍ଚା ! ଆପଣ ଏତେ ବଡ଼ ପଦବୀରେ ଅଛନ୍ତି । ଏତେ ଭଲ ଦରମା ପାଉଛନ୍ତି । କେତେ ମାନସକାନ ଆପଣଙ୍କର । ଆପଣ ଏଇ ଟେକ୍ନିକ ଜାଣି କ'ଣ କରିବେ ?

ବାହାଘର

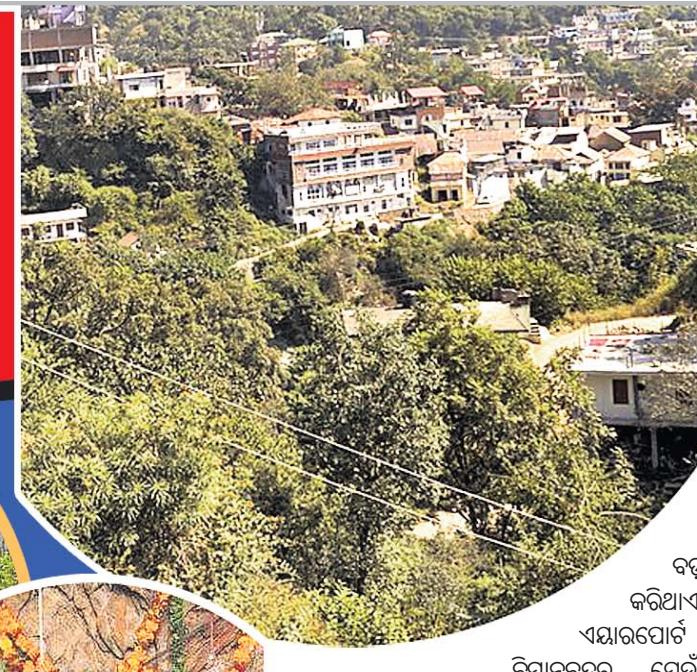
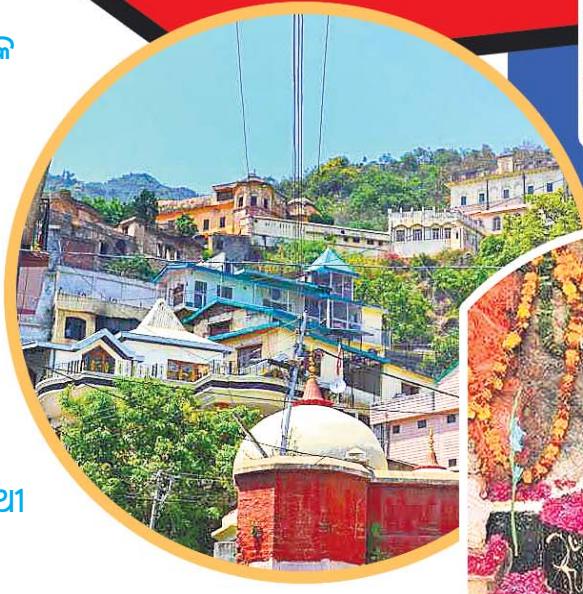
ରାତ୍ର ରମେଶକୁ— ଆରେ ମୋର ଆଉ ମୋ ଗର୍ଲଫ୍ରେଣ୍ଡର ବାହାଘର ହେଉଛି । ରମେଶ— କଂଗ୍ରାତୁଲେସନ୍ । ଯାହା ହେଉ ଏତେବିନର ପ୍ରେମ ସପଳ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ତେବେ ତାରିଖଟା କଷିଲୁନି । ରାତ୍ର— ମୋର ୨୦ ଛୁନ୍ଦରେ ଓ ଗର୍ଲଫ୍ରେଣ୍ଡର ଗୁରୁତବରେ ।

ଫିଲ୍

ସ୍ଵାମୀ ସ୍ତ୍ରୀକୁ— ମୁଁ ଗୋଟେ ଫିଲ୍ କରିବି । ତମେ ସେଥିରେ ଅଭିନୟ କରିବ କି ? ସ୍ତ୍ରୀ— ହଁ, ନିଶ୍ଚିୟ । ହେଲେ ସେଥିରେ ମୁଁ କେଉଁ ଅଭିନୟ କରିବ ? ସ୍ଵାମୀ— ବହୁତ ସହଜ । ତମକୁ କେବଳ ନଦୀ ଭିତରକୁ ଧାରେ ଧାରେ ଯାଇ ଠିଆ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସ୍ତ୍ରୀ— ଓଁ..ମୁଁ କରିପାରିବ । ତେବେ ଏ ଫିଲ୍ର ନାଁ କ'ଣ ? ସ୍ଵାମୀ— ଗନ୍ଧି ତେସି ପାନି ମେଁ ।

ଗ୍ରୀଷ୍ମର ସାଥୀ ଅର୍କି

ହୀମାଳେ
ପ୍ରଦେଶସ୍ଥିତ
ଅର୍କି ହେଉଛି ଏମିତି
ଏକ ଘ୍ରାନ, ଯେଉଁଠାରେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଅନେକ ଆଚିହ୍ନାସିକ
ସ୍ଥାରକୀ, ଧାର୍ମିକ ପାଠ
ତଥା ବ୍ଲୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନୟଳୀମାନ
ଦେଖୁବାକୁ ପାଇପାରିବୋ
ତା'ଛଡ଼ା ଏଠାକାର
ଶୀତଳତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଳବାୟୁ
ଖରାଦିନେ ହୃଦୀ କଟାଇବା
ପାଇଁ ବେଶ ଅନୁକୂଳ
ହୋଇଥାଏ ସେଥିପାଇଁ
ଅନେକେ ଏହାକୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମର ସାଥୀ
ଅର୍କି ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି...

କାଳକା ରେଲେଡ଼େ
ସ୍ଥାନ ହେଉଛି
ଅର୍କିର ନିକଟତମ ଏକ
ପ୍ରମୁଖ ରେଲେଣ୍ଡରିଆ
ଯେଉଁଠାରୁ ଦେଶର ବଡ଼
ବଡ଼ ସହରରୁ ତ୍ରେନ୍ ଚଳାଚଳ
କରିଥାଏ । ସେହିପରି ସିମଳା
ଏଯାରପୋର୍ଟ ହେଉଛି ଅର୍କିର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ
ବିମାନବନ୍ଦର, ଯେଉଁଠାରୁ ଅର୍କିକୁ ଯିବାପାଇଁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କୁ ହୃଦୀଧାରେ ଚ୍ୟାକ୍ଷି ବି ମିଳିଯାଏ ।

କ'ଣ ଦେଖିବେ

ଅର୍କିଦୁର୍ଗ ଓ ଅର୍କିପ୍ରାସାଦ: ଏହା ହେଉଛି ଅର୍କିର ଦୁଇ ପ୍ରମୁଖ ଆଚିହ୍ନାସିକ ସ୍ଥାରକୀ । ସୁନାନୂଯାୟୀ, ରାଶା ପୃଥ୍ବୀ ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ୧୯୫୪ରୁ ୧୦୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର
ମଧ୍ୟରେ ଅର୍କି ଦୁର୍ଗଟି ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଦୁର୍ଗଟିର ନିର୍ମାଣଶୈଳୀ ଉଭୟ
ରାଜ୍ୟର ଓ ମୋଗଲମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନୁକରଣ କରି କରାଯାଇଥିଲା ।

ବିଶେଷକରି ଏହି ଦୁର୍ଗରେ ହୋଇଥିବା ପଥରି ଶୈଳୀର ତୁଳି ପେଣ୍ଠିଂ ବେଶ
ଆକର୍ଷଣ ଲାଗୁଥିଲା ; ଯେଉଁଠାରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ପାର୍ବତ୍ୟାଞ୍ଚଳରେ ବସିବାଏ କରୁଥିବା
ଲୋକମାନଙ୍କର ଜୀବନଶୈଳୀକୁ ପେଣ୍ଠିଂ ମାଧ୍ୟମରେ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ପ୍ରୟାସ
କରାଯାଇଥିଲା । ଏତେ ବର୍ଷ ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପେଣ୍ଠିଂର କିଛି କିଛି ଛାପ ଏବେ ବି
ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ସେହିପରି ରାଶା ପୃଥ୍ବୀ ସିଂହଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ଅବଦାନ ଥିଲା
ଅର୍କିପ୍ରାସାଦକୁ ନିର୍ମିତ କରିବାରେ । ଏହି ପ୍ରାସାଦର ମଧ୍ୟ ଅନେକ ବିଶେଷ ରହିଛି ।

ବିଶେଷକରି ଏହାର କାନ୍ଦିରୁଟିକରେ ଅଙ୍କିତ ହୋଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ନୀତିଶିକ୍ଷା
ସମ୍ବଲିତ ତ୍ରୁଟ୍ସବୁ ଏବେ ବି ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଖୁବି ଆକୃଷ୍ଣ କରିଥାଏ ।

ଦେବଦେବୀ ମନ୍ଦିର: ଅର୍କିରେ ଅନେକ ଧାର୍ମିକ ପାଠମାନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଯାଏ ।

ବିଶେଷକରି ଲୁହରୁ ମହାଦେବ ମନ୍ଦିର, ଭତ୍ରକାଳୀ ମନ୍ଦିର, ଖୁର୍ଗା ମନ୍ଦିର,
ସଖନୀ ମହାଦେବ ମନ୍ଦିର ତଥା ଲକ୍ଷ୍ମୀମାରାୟଣ ମନ୍ଦିର ଆଦି ହେଉଛି ଅର୍କିର
କେତେକ ପ୍ରମୁଖ ଦେବଦେବୀଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ । ଏଠାରେ

ଲୁହରୁ ମହାଦେବ ମନ୍ଦିରଟି ଦେବଦେବ ମହାଦେବଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ । ଏଠାରେ

ମହାଶିଵରାତ୍ରି ଖୁବି ଖୁମଧାମରେ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ସେହିପରି ଖୁର୍ଗା

ମନ୍ଦିରଟିର ନିର୍ମାଣଶୈଳୀ ଶିଖର ଷ୍ଟାଇଳରେ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା ଦେଖିବାକୁ

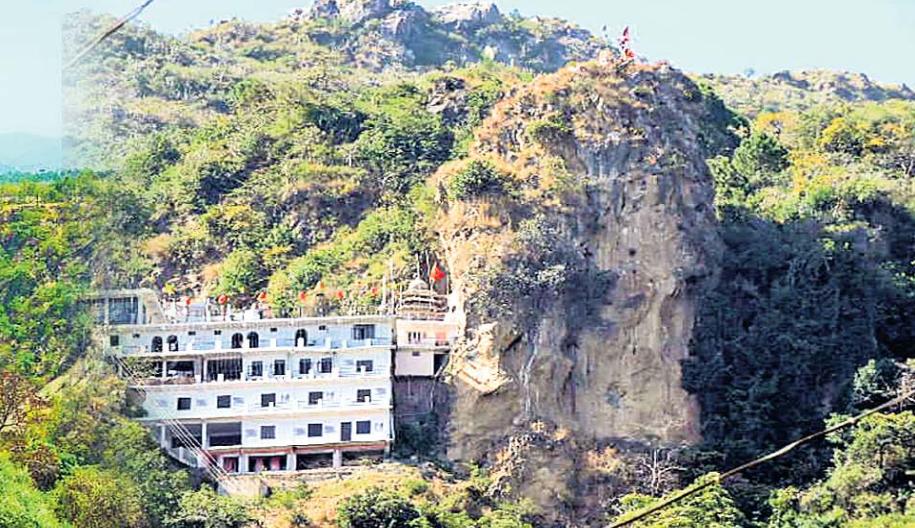
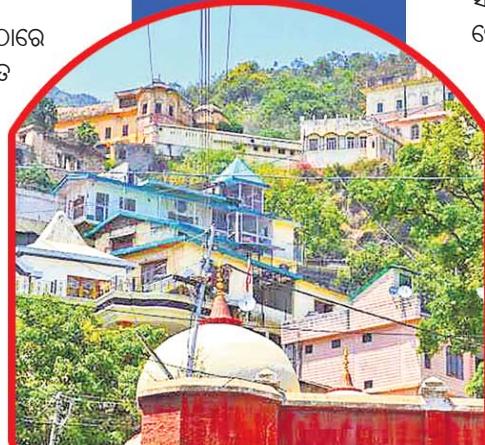
ଖୁବି ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗିଥାଏ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ସଖନୀ ମହାଦେବ ମନ୍ଦିରଟି

ଚିକାଗୁଡ଼ିକ ପାଠମାନରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ବେଶ ବିମୋହିତ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତି ।

କେବଳ ଏତିକୁ ଖୁହେ, ଅର୍କିରେ ଖୁନଦାନ, ବଖଲାଗ, ଶିବ ମୁଣ୍ଡା

ନାମରେ କେତେକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଘ୍ରାନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି; ଯାହାର ପ୍ରାକୃତିକ

ସୌନ୍ଦର୍ୟ ବେଶ ମନଲୋଭା ହୋଇଥାଏ ।

ಪೂರ್ವೇ ಪೂರ್ವಿಕ್ಕು ಪಿಣಿಗಳೆ

ಯೋಷಿಂಬಾಲ್ ಮಿತಿಾರೆ ಏಬೆ ಏಕ ಬಿಬಾಹರ ಪಂಗೊ ಬೆಣ್ಣ ಚರ್ಕಾರೆ ಅಛಿ। ಚರ್ಕಾರೆ ರಹಿಬಾರ ಕಾರಣ ಜಾರಿಲೆ ಆಪಶಮಾನೆ ಬಿ ರಕ್ತಿತ ಹೋಳಯಿಬೆ। ಬಿಬಾಹ ಥ್ಲಾ ಶರ್ವಲು ಕಿರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ। ಸಾತ ಫೇರಾ ಪರೆ ಶರ್ವಲು ಕಿರಿಯಾಗಿ ಗಲಾರೆ ರಾತಿ ಅನ್ನಯಾಯೀ ಮಂಗಳಸ್ವತ್ತ ವಾರಿತ್ತಲೆ। ಕಿನ್ನು ಕಿಂಬಿ ಸಮಯ ಪರೆ ಕನಿಂಬಾ ತನ್ನಜಾ ಅನ್ಯ ಏಕ ಮಂಗಳಸ್ವತ್ತ ಶರ್ವಲಙ್ಗ ಗಲಾರೆ ಬಾಂಥಿತ್ತಲೆ। ಬಿಬಾಹರ ರಾತಿನಾಡ ಬಿಪರಿತರೆ ಘಟಿತ್ತಬಾ ಏಹಿ ದೃಷ್ಯಕ್ಕು ದೇಖು ಉಪಾಂತ ಸಮಯ ಅಂತಿಮ ಓ ಬಂಧುಬಾಂತಿ ರಕ್ತಿತ ಹೋಳಯಾಗಿತ್ತಲೆ। ಶರ್ವಲ್ಲಂಬ ಏಹಾರ ಕಾರಣ ಪಗಾರಿಬಾರೆ ಷೇ ಕಹಿತ್ತಲೆ ನಿಂಜ ಕಾಹಾಗಾ। ಪೂರ್ವಿಕ್ ಪ್ರೇಮ ಕಾಹಾಗಾ ಗ್ರಾಹ್ಯಾಸನರ ೪ ಬರ್ಷಪರೆ ಆರಾಯಿ ಹೋಳಿತ್ತಲಾ। ಗ್ರಾಹ್ಯಾಸನ ಪರೆ ಘೋನಿಕರ ದೇಖಾ ಹೋಳ ನ ಥ್ಲಾ। ತೇವೆ ಥರೆ ತನ್ನಜಾ ಫೇಸ್ತಬುಕ್ ಪೋಷ್ಟರೆ ಶರ್ವಲು ಕಮೆಷ್ಟ ದೇಳಿತ್ತಲೆ। ಏಹಾಪರೆ

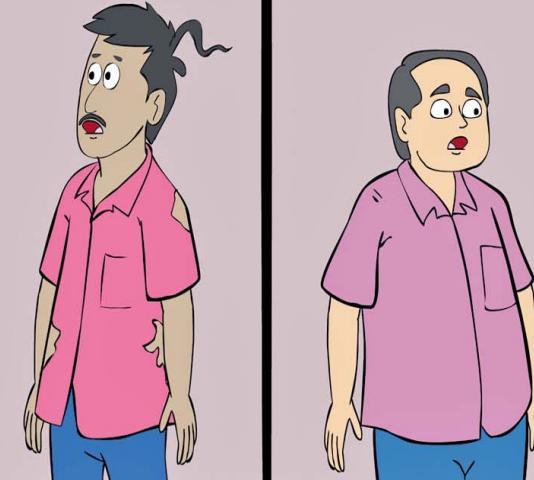
ಪೂರ್ವಿಕ್ ಕಥಾರಭಾ ಆರಾಯಿ ಹೋಳಿತ್ತಲಾ। ಪರೆ ದೇಖಾಸಾಕಾರ ಬಿ ಹೇಲಾ। ಪೂರ್ವೇ ನಾರಾಬಾ ಉಪರೆ ಕಥಾ ಹೋಳಿತ್ತಲೆ। ಶರ್ವಲು ಕಹಿತ್ತಲೆ, ಷೇ ಜಣೆ ಹಾರ್ಡ್ಕೋರ ಫೆಮಿನಿಸ್ಟ್। ಏಹಾ ಶೃಂಗಿ ತನ್ನಜಾ ಖೂಬಿ ಹೋಳಯಾಗಿತ್ತಲೆ। ಆಗ ಪೂರ್ವಿಕ್ ಮಧರೆ ಪ್ರೇಮ ಆರಾಯಿ ಹೋಳಿತ್ತಲಾ। ಬರ್ಷಕರ ತೆಟ್ಟಂ ಪರೆ ಪೂರ್ವೇ ಬಿಬಾಹ ಪಾಳ್ ಯೋಜನಾ ಕರಿತ್ತಲೆ। ಏಹಿ ಸಮಯರೆ ಥರೆ ಶರ್ವಲು ಕಹಿತ್ತಲೆ, ಕೆಬಲು ಈ ಹೇ ಕಾಹಿಕಿ ಮಂಗಳಸ್ವತ್ತ ಪಿಷ್ಟಿ। ಆಮ ಬಾಹಾಯರೆ ಮುಂ ಬಿ ಮಂಗಳಸ್ವತ್ತ ಪಿಷ್ಟಿ। ಏಹಿ ನಿಷ್ಪತ್ತಿರೆ ಪರಿಬಾರ ಲೋಕ ರಕ್ತಿ ಹೋಳಯಾಗಿತ್ತಲೆ। ಕಿನ್ನು ಶರ್ವಲು ಕಹಿತ್ತಲೆ ಬಿಬಾಹ ದಿನ ಮುಂ ನಿಷ್ಟಿತಾಬೆ ಮಂಗಳಸ್ವತ್ತ ಪಿಷ್ಟಿ, ಯಾಹಾ ಕಿ ನಾರಾ ಪೂರ್ವಷ ಮಧರೆ ಸಮಾನತಾಕ್ಕು ದರ್ಶಾಇರು। ಶೇಷರೆ ಷೇ ಘೋನಿಯಾ ಹೇ ಕರಿತ್ತಲೆ।

ಕಾರ್ತುನ್ ಕರ್ನರ್

ತೋ ಬಾಪಾ ಟೆಲೆರ, ಆಗ ತೋ ಘಾರ್
ಚಿರಿ ಯಾಇಛಿ ! ಬಡ ಲಾಜರ ಕಥಾ ।

ಯಾ ಠಾರು ಬಿ ಬಡ ಲಾಜರ ಕಥಾ ಕಿ, ತೋ ಬಾಪಾ ಜಣೆ ತೆಣಿಕ್ಕೆ
ತಥಾಪಿ ತೋರ ನಾಗಾ ದಾತ್ರ ಉಪುತ್ತಿ ಗಲಾ !

ଗୋଡ଼ାଳ ଗାଁ ପରିବା ଚାଷ ପାଇଁନାଁ

ଲୋକେ କେବେ ବି ବାହାର ରାଜ୍ୟକୁ
କାମ ଅନ୍ଦେଷ୍ଟାରେ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ନିଜ
ଗାଁ ମାଟିରେ ନିଜେ ପରିଶ୍ରମ କରି ଅନ୍ୟକୁ
ମଧ୍ୟ ରୋଜ୍ଗାର ଦେଉଛନ୍ତି । ଦିନ ଥିଲା
ତେଣ୍ଟାରେ ପାଣି ଉଠାଇ ଚାଷବାସ
କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବର୍ଷମାନ ସରକାରଙ୍କ
ପ୍ଲାରା ରିହାତିରେ ପାଇସ ଓ ବୋର
ଖନନ କରି ପାଣି ଉଠାଇ ଚାଷବାସ
କରୁଛନ୍ତି । ଦୀର୍ଘବର୍ଷ ଧରି ଏହି ଗାଁର
ଲୋକେ ଚାଷବାସ କରି ଅଞ୍ଚଳରେ ବେଶ
ସୁନାମ ଅଞ୍ଜନ କରିଛନ୍ତି । ଗାଁରେ ମହିଳା
ମାନେ ମଧ୍ୟ ଖୁବ ପରିଶ୍ରମୀ । ସେମାନେ
ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସହଯୋଗ କରିବା ସହ
ମହିଳା ସ୍ଵଯଂ ସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠନ
କରି ସରକାରଙ୍କ ରିହାତିରେ ବେଶ ପାଇଦା
ଉଠାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଗାଁର କୃଷକମାନଙ୍କୁ
ସିନାପାଳି କୃଷ୍ଣୀ ବିଭାଗ ତରଫରୁ ମଧ୍ୟ
ପରିସତ୍ତା କରାଯାଇଛନ୍ତି ।

ଏହି ଗାଁର ଜଣେ ଚାଷୀ ଦୁଷ୍ଟକ୍ରମ
ପଲେ କହୁନ୍ତି, ଆମର ୨ ଏକର ଜମି

ରହିଛି । ଏହି ଜମିରେ ପୂର୍ବରୁ ଧାନ ବାଷପ
କରୁଥିଲି । ଧାନ ବିକ୍ରି ସମୟରେ ଅନେକ
ସମୟାର ସାଞ୍ଚଧାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା ।
ଏଭଳି ପରିଷ୍ଠିତିରେ ଆମେ ଦାର୍ଘ ବର୍ଷ ହେବ
ପନିପରିବା କାଶ କରୁଛୁ । ଭଲ ଦୁଇ ପଇସା
ରୋଜୁଗାର ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ।

ଆଉ ଜଣେ ଗ୍ରାମବାସୀ ଭୋଜନି
ପଚେଲ କହୁଛି, ଆମର ଜମିବାଟି କିନ୍ତୁ ମାହୁତି
ତଥାପି ଆମ ପରିବାର ଚଳାଇବା ପାଇଁ
ଅପୁରୁଷିଧା ହେଉନାହିଁ । ପନିପରିବାକୁ ଆମ
ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ହାଟ ବଜାରରେ
ବିକ୍ରି ପାଇଁ ନେଇଲୁ ଥାନ୍ତି । ଏତଳି ନିତଦିନ ସକାଳୁ
ସକାଳୁ ପରିବା ନେଇ ବିକ୍ରି କରି ଆମର
ପରିବାର ବେଶ ହସ୍ତ ଖୁସିରେ ରହିଛି । ଆମେ
କେବେ ହେଲେ ବାହାର ରାଜ୍ୟକୁ ଯାଇନ୍ଦ୍ର କି
କେବେ ଯିବୁ ନାହିଁ । ଲକ୍ଷତାଭାବୁ ପାଇଁ ଏବେ
ବାହାରକୁ ଯାଇ ହେଉନାହିଁ । ଯାପୁରୁଷିକ ହାଟ
ବନ୍ଦ ରହିଛି । ତେଣୁ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଯାହା ବିକ୍ରି
କରଇ ସେଥରେ ଆମ ପରିବାର ଚଳାଇଛି ।

ଆଉ ଜଣେ ଚାଷୀ ପୁନର୍ଜୀତ ପଟେଳ
କହନ୍ତି, ଆମର ପୁରୁଷାନ୍ତମେ ଏହି ଚାଷୀ
କରି ଆସଛା । ଜେବେଳ ସାର ପଥ୍ୟୋଗ କରି

ଏହି ପନିପରିବା ବାଷ କରିଥାଉଅଛି । ଆମର
୧.୪ ଏକର ଜମିରେ ପରିବାରିର ସମସ୍ତେ
ପରିଶ୍ରମ କରୁ । ବାର୍ଷିକ ହାରାହାରି ଗା ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ଗୋଜଗାର କରିଥାଉଅଛି । ଏହି ଜମିରେ
ଯଦି ଆମେ ଧାନ ଚାଷ କରିବୁ ତାହା
ହେଲେ ଅତିବେଶିରେ ଗାନ୍ଧୀ ୪୦ ହାରାର
ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ପାଇବୁ । ଏଥିରେ ଆମର
ପରିବାର ପ୍ରତିପାଷଣ ମଧ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।
ପନିପରିବା ବାଷରୁ ପୁଆ ବାହାଘର, ଟିଆ
ବାହାଘର ସମେତ ଅନେକ ସାମାଜିକ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି । କେବେ କାହାକୁ ହାତ
ପତାଇବାକୁ ପଡ଼ିନି । ବିଳକୁ ଗ୍ରାହକମାନେ
ଆସି ପରିବା ନେଇ ଯାଇଥାନ୍ତି । ଆମେ
ଜୈବିକ ସାର ପ୍ରୟୋଗ କରି ଚାଷ
କରୁଥାବୁ ଗ୍ରାହକମାନେ ଖୋଜି ଖୋଜି
ଆସି ଶାଗ ନେବିଛନ୍ତି । ଚାଷ ପାଇଁ କୃଷି
ବିଭାଗ ଉଚ୍ଚପର୍ଦ୍ଦୁ ମଧ୍ୟ ପୁରସ୍କାର ଲାଭ
କରିଛି ।

ଆଉ ଜଣେ ତାଷୀ ପୁଣ୍ଡ ନାଥକ
କହନ୍ତି, ମୁଁ ଅନ୍ୟର ଜମିକୁ ଲିବୁରେ ମେଇ
ପନ୍ଦିପରିବା ତାଷ କରୁଛି । ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟକୁ
ଦାଦନ ଶ୍ରୀମିଳ ଭାବରେ ଯିବା ଅପେକ୍ଷା
ଏଇଠି ତାଷ କରି ଗାଁ ମାଟିରେ ପରିବାର
ସହିତ ରହିବା ଆମକୁ ଆନନ୍ଦ ଲାଗେ ।
ପନ୍ଦିପରିବା ତାଷ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି
ପରିବାର ପୋଷଣ ସୁରକ୍ଷାରେ ଚାଲିଛି ।
ଆମର ଜିଜ୍ଞାସା ନାହିଁ ।

ଆଜିର ପରିଷ୍କାରରେ ରୋଜଗାର
ହରାଇ ଦୁଷ୍ଟିକାରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ
ପାଇଁ ସମ୍ମାନ ସମ୍ମରଣ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ।

-ଶୁଭ୍ରାଂଶୁ କୁମାର ନାୟକ
ସିନାପାଳି

ପୁସ୍ତକ ସମୀକ୍ଷା

କବିତା ସଙ୍କଳନ : ସମ୍ପର୍କର ବାଲିରାଜା ଏବଂ ମର୍ତ୍ତ୍ୟପୁର
ଲେଖକ : ଡକ୍ଟର ଶମ୍ଭୁନାଥ ରାଉଡ଼
ପ୍ରକାଶକ : ବୁଲମେଟ ପ୍ରକାଶନୀ

ବାଉନଟି କବିତା ସମ୍ବଲିତ ଶହେ ବୟକ୍ତିଶ ପୃଷ୍ଠାର ଏହି
ସଙ୍କଳନର ପ୍ଲାନେ ପ୍ଲାନେ ସନ୍ଧିବିଷ୍ଟ ହୋଇଛି ମାନ୍ୟମ୍ୟ । ରଥଙ୍ଗ
ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତିତ ତେଣିଶିତ ରେଖାତ୍ରି । ତାଙ୍କ କବିତାର ଅନେକ
ଉପାଦାନ ପ୍ରକୃତିରୁ ସଂଘ୍ରାତ । ନୌସର୍ଗିକ ପ୍ରକୃତି ସହିତ
ସାଧାରଣ ଜୀବନର ସମନ୍ୟ ତାଙ୍କର ଅନେକ କବିତାର
ଚାଲିକା ଶକ୍ତି । ମାତ୍ରା ଛଦ୍ମ୍ଵୁ ନେଇ ଏହି ସଙ୍କଳନରେ
ଅନେକ ପରାକ୍ରାନ୍ତି ନିରାକ୍ରାନ୍ତି କରିଛନ୍ତି କବି । ଏହି ପରାକ୍ରାନ୍ତି
ଭିତ୍ତିରୁ ପାଠକଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଭିନ୍ନ ଆବେଦନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ।
ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କବିତା ସଂକଳନ ଭାଲି ଏହି ସଂକଳନଟି ମଧ୍ୟ
ପାଇଁ ଉପରେ ଦେଇଲାଏ କାହିଁ କାହିଁ ଥାଏ କାହିଁ ।

କବିତା ସଙ୍କଳନ : ଗର୍ଭାଗ୍ନ
କବି : ଶୁଭଶ୍ରୀ ଶୁଭମ୍ବିତା ମିଶ୍ର
ପ୍ରକାଶକ : ଲଭେଷ୍ଟା ପ୍ରକାଶନୀ

‘ଆଯୋଧା ଏକ’ କବିତାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ‘ଆଖର ମହାକାବ୍ୟ’ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ କଷଟ୍ଟିତ କବିତା ଏହି ସଙ୍କଳନରେ ସନ୍ତିଷ୍ଟ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କବିତାଗୁଡ଼ିକ ଉଚିତରେ ଅଛି ଏକ ଅଶାୟତ ମୁଲିଙ୍ଗି । ସଂକଳନର କବିତାଗୁଡ଼ିକରେ ସଞ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲା ପୁଣିଭୂତ ଦେବନା, ଆକ୍ରୋଶ, ଶ୍ଵେତ ଓ ଦ୍ରୋହ । ଜଣେ ନାରୀ ସାମାଜିକ ଜୀବନରେ ଯାହାସବୁ ଭୋଗେ ତାକୁ ନାରବରେ ସହିନେବା ତାଙ୍କ କବିତାର ନାଟି ବିଦୁଷ ପରମପାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଲିହାସା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅତିରି ସଂସ୍କୃତୀ ଆରମ୍ଭ କରି ସମକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଯେଉଁଠି ନାରୀ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଶାର ଅମର୍ଯ୍ୟାଦା ବେଶୁଷ୍ଟ ସେଠାରେ କବିତାକୁ କରିଛନ୍ତି ଅସ୍ତ୍ର । ହଁ, ତାଙ୍କର କିଛି କବିତାରେ ରୂପରେ ଏବଂ ମୁଲିତା ପରିଦୃଷ୍ଟ ଥୁଏ । କବିତା ସଙ୍କଳନର ମୂଲ୍ୟ ରହିଛି ମାତ୍ର ଦେବ ଶଶ ଚଙ୍ଗା କବିତା ସଙ୍କଳନଟି ପାଠକ୍ୟ ଆଦର ଲାଭ କରିବାର କ୍ଷମତା ରଖେ ।

ପୋଷା ପାଇଙ୍ଗୁ ବୁଲେଇ ନେବେ ଏହି ବ୍ୟାଗରେ

ଏକ ଜାପାନୀ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ତିଆରି କରୁଛି ଏମିତି ଏକ କଣ୍ଠେନର ଭଳି ବ୍ୟାଗ, ଯାହା ଭିତରେ ଆପଣ ଜୀବନ୍ତ ମାଛ ରଖି ବାହାରକୁ ଧରି ବୁଲିବାକୁ ଯାଇପାରିବେ। କଷ୍ଟସୁଗେୟ ବ୍ୟାଗ ହେଉଛି ଏହାର ନାମ। ଏହା ଦେଖିବାକୁ ଏକ ଲମ୍ବା ଲ୍ୟୁବ ପରି, ଯାହାର ମଞ୍ଜାଗା ଗ୍ରାହ୍ୟପରେଣ୍ଟ ହୋଇଥାଏ। ଏଥରେ ଏକ ହ୍ୟାଣ୍ଡେଲ ଓ ଗର ଥାଏ। ମଞ୍ଜାଗର ଗ୍ରାହ୍ୟପରେଣ୍ଟ ସେସଙ୍କନରେ ଥିବା ପାଣିରେ ଅମୂଳଜାନ ସାବୁରେସଙ୍କୁ ମନିଚର କରିଥାଏ ଗଜ। ଏହି ବ୍ୟାଗ ଏବେ ଡେଜଲପମେଣ୍ଟ ସ୍ଥେଲେ ଅଛି। ଏହାର ନିର୍ମାତା ଏବେ ଏହି ଡିଭାଇଧରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ମାଛ ରଖି ଚେଷ୍ଟେ କରୁଛନ୍ତି। ତେବେ ଜନ୍ମଶ୍ରୀ ଗ୍ରାମରେ ପୋଷା କରାଯାଇଥିବା ଏହାର ଫଳୋକୁ ବହୁତ ପସବ କରୁଛନ୍ତି। ନିର୍ମାତାଙ୍କ କହିବାବୁଥାରେ ଅଧିକ ପର୍ହିବାକୁ ପସବ କରୁଥିବା ମାଛ ପାଇଁ ଏହା ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେ। ତେଣୁ ଏହାକୁ ନଜରରେ ରଖି ଏଥରେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଉଛି।

ଅଭୁତ ଫଟୋଗ୍ରାଫି

ବୁଦ୍ଧାପେଷ୍ଟର କଳାକାର ଫ୍ଲୋର ବୋର୍ଡ ସେଲ୍ ପୋର୍ଟ୍ରେଚ୍ ସହ ପଶୁପକ୍ଷୀୟ ସାମିଲ କରି ଏକ ନୂଆ ଚମାର ଫଟୋଗ୍ରାଫିର ଧାରା ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି; ଯାହାକୁ ସେ ନାଁ ଦେଇଛନ୍ତି 'ଆନିମଆଇତ'। ଏହି ଫଟୋଗ୍ରାଫି ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ସେ ନିଜ ଆଖିକୁ ମେଳଥ୍ୱ ଜରିଆରେ ପଶୁପକ୍ଷୀୟ ଆଖି ଭଳି କରନ୍ତି। ତା' ପରେ ନିଜର ଗୋଟିଏ ଆଖି ଉପରେ ଜୀବଜ୍ଞଙ୍କ ଆଖି ରଖନ୍ତି। ଅନ୍ୟ ଆଖିଟି ମେଳଥ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ସେହି ପଶୁପକ୍ଷୀୟ ଭଳି ଲାଗେ। ପରେ ମଣିଷ ଓ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଆଖିର ସେହି ପଶୁପକ୍ଷୀୟ ଭଳି ଲାଗେ।

ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଠାଯାଏ ଫଟୋ। ଉକ୍ତ ଫଟୋ ଲାଗେ ବେଶ ଆକର୍ଷକ ଶୀଆ, ଠେକୁଆ, ରୁଣୁମୁଷା, କୁକୁର, ବିଲେଇ, ହଂସ, ଏଣୁଆ ଭଳି ଅନେକ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ସହ ସେ ଏହି ଉପାୟରେ ଫଟୋ ଉଠାଇଛନ୍ତି। ତେବେ କିଛି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ସତସିକା ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ନ କରି ଡିଜିଟାଲ ଟେକନିକ ଆପଣେଇଛନ୍ତି। ହେଲେ ତାହା ଏତେ ନିଷ୍ପାତାବେ ହୋଇଛି ଯେ, ତାହା ପାକୁଟିକ ଲାଗେ। ଫ୍ଲୋର ଫଟୋଗ୍ରାଫୀ ବେଶ ଉଚକୋଟାର। ତାଙ୍କର ସୌଲୋ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଯୁଗୋପ ଓ ଆମେରିକାର ଅନେକ ଲ୍ୟାନରେ ହୋଇଛି।

ସବୁରୁ ଛୋଟ କିନ୍ତୁ ଲାଗେ ବଢ଼ି ବିଲ୍ଲୁର

କିନ୍ତୁଭାର ନାଁ ସେରମା। ସାରା ପୃଥିବୀରେ ଏହା ସବୁରୁ ଛୋଟ କୁକୁରାଭାବେ ପରିଚିତ। କିନ୍ତୁ ତା' ର ୧୦ି ଦେଖିଲେ ଲାଗେ ସେ ହେଉଛି ସବୁରୁ ବୁଝା ପ୍ରାଣ। ମୁଣ୍ଡକୁ ପଛକୁ ନେଇ ଛାତିକୁ ଫୁଲେଇ ଆଗକୁ ୧୦ି ଏମିତି ଠିଆ ହୁଏ ଲାଗେ ସତେ ଯେମିତି ସେ ଏକ ବଢ଼ି ବିଲ୍ଲୁର। ପୂର୍ବରୁ ମାଲେଈଆରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ଏହି କୁକୁରା ୨୦୦୦ ମସିହାରେ ବାର୍ତ୍ତ ଫୁଲାଇ ବିଲ୍ଲୁପ୍ରତି ପ୍ରାୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ କିଛି କିଛି ସେରମା କୁକୁରାଙ୍କୁ ଆମେରିକା ସହ ଲଙ୍ଘନ୍ତ ପଠାଯାଇଥିଲା। ଫଳରେ ଏହା ବିଲ୍ଲୁପ୍ରତି ହେବାରୁ ବଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲା। ଏବେ ଏହା ଏଥିଆର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ବହୁତେବାତ୍ରାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛନ୍ତି। ଏଠାରେ ଏହି କୁକୁରାଙ୍କୁ ନେଇ ପୋଖି କମ୍ପିଶନ ଆୟୋଜନ କରାଯାଏ। ଯେଉଁରେ ସେରମା କୁକୁରାଗୁଡ଼ିକ ନିଜକୁ ବଳିଯାନ ଓ ଅନ୍ୟରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦର୍ଶାଇବାର ପୋକୁ ଦିଅନ୍ତି। ତାଙ୍କର ୧୦ି ଦେଖି

ଲାଗେ ସେମାନେ ଗୋଟେ ଗୋଟେ ବଢ଼ିବିଲ୍ଲୁର। ଏମାନଙ୍କୁ କୁକୁରା ଦୁନିଆର ଆଥେର ବୋଲି ମଧ୍ୟ ବୁଝାଯାଏ। ଉକ୍ତ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଲାଗି କୁକୁରା ପାଳକ ସେରମା କୁକୁରାଙ୍କୁ ଅଣ୍ଟା ପୁଗାଇବା ପରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାନ୍ତି। ପ୍ରତିଦିନ ୧୦ ମିନିଟ୍ର ମାଲିସ ସହ ରଣ୍ଗର ଆଲକୋହଲ ସପ୍ରାହ୍ଵାନ୍ତି ଦେଇ ପିଲାକାକୁ ଦିଅନ୍ତି। ଯେମିତି କି ସେମାନଙ୍କ ଜୟୁନିଟି ପାଖାର ବଢ଼ିବ। ମାଲେଈଆ ଓ ଭିଏତନାମରେ ସେରମା କୁକୁରା ପ୍ରତିଯୋଗିତା ବହୁତ ଲୋକପ୍ରିୟ। ଏଥରେ ସେମାନଙ୍କ ଶରାରର ଆକାରକୁ ଦେଖାଯାଏ। ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ବାର ୧୦ି, ଚାଲିବା ଶେଲାକୁ ଦେଖାଯାଏ। ଏହି କୁକୁରା ଉରେଇବା ୧୦ି ଦେଖାଉଥିଲେ ହେଁ ଏମାନେ ଆଦୋ ରାଗା ନୁହନ୍ତି। ଭଲ ପୋଷା ମାନନ୍ତି। ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ପିଲା ବିଶେଷ ଖର୍ଚ ବି ହୋଇ ନ ଥାଏ।

